

<<< DESPRE DUHUL SFÂNT >>>

• (Adaptare după lucrarea Persoana și lucrarea Duhului Sfânt de Rene Pache.)

CINE ESTE DUHUL SFÂNT?

1. PERSONALITATEA DUHULUI SFÂNT

• Fp. Apostolilor spune: "...ci veți primi o putere, când se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi..."(Faptele Apostolilor 1:8) Pe baza acestei afirmații am putea crede că Duhul este numai o putere oferită de Dumnezeu, o binecuvântare. Dacă însă luăm în considerare tot ce spune Sfânta Scriptură despre Duhul Sfânt înțelegem că El este mai mult decât atât. Duhul Sfânt este o persoană.

DOVADA!

a) Duhul Sfânt acționează ca o persoană

-Ioan 14:17, 26 ~El rămâne, El învață, El amintește~

-Ioan 15:26 ~El aduce mântuire~

-Ioan 16:8,13 ~El convinge cu privire la păcat, El călăuzește în tot adevărul, El aude, El vorbește, El descoperă lucrurile viitoare~

-Fp. Ap. 1:16 ~El inspiră Scriptura și vorbește prin ea~

-Fp. Ap. 8:29, 13:2-4, 16:6-7 ~El vorbește oamenilor, cheamă la lucrare, trimite lucrători, nu perminte anumite acțiuni~

-Romani 8:26 ~El mijlocește~ etc.

b) Duhul Sfânt posedă atribute esențiale unei personalități

De exemplu:

-voință: "Duhul împarte fiecăruia în parte după cum voiește" – 1Cor. 12:11

-gândire: "Dumnezeu știe care este felul de gândire al Duhului" – Romani 8:27

-cunoștință: "Duhul cunoaște și cercetează cele ale lui Dumnezeu" – 1Cor. 2:10-11

-limbaj: "Noi vorbim cu cuvinte învățate de la Duhul Sfânt" – 1Cor. 2:13

-dragoste: „Pavel îndeamnă pe romani, prin dragostea Duhului” – Romani 15:30

-bunătate: "Le-ai dat Duhul Tău cel bun, ca să-i faci înțelepți" – Neemia 9:20

c) Duhul Sfânt poate fi tratat ca o persoană

Poți: -să-L minți, Fp. Ap. 5:9

• -să-L întristezi, Efeseni 4:30

• -să-L batjocorești, Evrei 10:29

• -să-L hulești, Matei 12:31

• -să I te împotrivești, Fp. Ap. 7:51

• -să-L chemi, Ezechel 37:9

d) Domnul Isus folosește, vorbind despre Duhul Sfânt, nu pronumele neutru, ci pronumele masculin pentru a arăta că Duhul Sfânt este o persoană și nu un lucru. Ex: Ioan 16: 7, 8, 13, 14. etc.

2. DIVINITATEA DUHULUI SFÂNT

Scriptura nu se mărginește la a sublinia personalitatea Duhului Sfânt, ea afirmă în același timp, în modul cel mai hotărât, divinitatea Lui.

a) Duhul Sfânt poartă nume divin

Duhul (Geneza 6:3), Duhul lui Dumnezeu (2Corinteni 15:1), Duhul Domnului (Isaia 11:2), Suflarea Celui Atotputernic (Iov 32:8), Duhul Domnului Dumnezeu (Isaia 61:1), Duhul Tatălui (Matei 10:20), Duhul lui Isus (Faptele Apostolilor 16:7), Duhul lui Hristos (Romani 8:9), Duhul Fiului (Galateni 4:6)

-Pentru că cele trei Persoane divine sunt una, nu trebuie să ne mire faptul că Duhul Sfânt poate primi una sau alta din aceste numiri.

-Când este numit "Duhul lui Dumnezeu" aceasta vrea să spună că El însăși este Persoana lui Dumnezeu.

-1Corinteni 2:11 stabilește clar că, după cum omul și duhul său alcătuiesc o singură persoană, tot așa Dumnezeu și Duhul său sunt una.

b)Duhul Sfânt posedă atribute divine

-atotștiința: „Duhul cercetează totul, chiar și adâncimile lui Dumnezeu” – 1Corinteni 2:10-11

-omniprezența: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău” – Psalmul 139:7

-atotputerea: „Lucrurile acestea nu se fac nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu” Zaharia 4:6

-adevărul: „Duhul este Adevărul” – 1Ioan5:6

-măreție care nu se poate cerceta: „Cine a cercetat Duhul Dumnului...” – Isaia 40:13

Alte calități divine atribuite Duhului Sfânt sunt:

Duh de viață (Romani 8:2); de dragoste și de înțelepciune (2Timoteni 1:7); de sfințenie (Psalmul 51:11) de frică de Domnul (Isaia 11:2); de îndurare și de rugăciune (Zaharia 12:10); de mângăiere (Ioan 14:26); de înfiere (Romani 8:15), de credință (2Corinteni 4:13); de disciplină (2Timotei 1:7); de har(Evrei 10:29); de glorie (1Petru 4:14)

c)Duhul Sfânt este a treia persoană din Trinitate

Duhul Sfânt este alături de Tatăl și Fiul

-Ucenicii trebuie să boteze în Numele celor Trei (Matei 28:19)

-Binecuvântarea este dată din partea tuturor celor trei (2Corinteni 13:13)

Pe de altă parte, în Ioan 14:16 Domnul Isus numește Duhul „alt Mângăietor”, referindu-se la El ca la un alt El Însuși.

După Romani 8:9-10, a avea Duhul înseamnă a avea pe Hristos însuși.

Unitatea dintre cele trei Persoane divine este atât de mare încât Apostolul Pavel spune:

- “trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi” (1Corinteni 6:19)

- “voi sunteți Templul lui Dumnezeu” (1Corinteni 3:16)

- “Hristos în voi” (Coloseni 1:27)

Deasemeni, unitatea este marcată de faptul că, atitudinea față de una din persoanele Trinității determină reacția celorlalte.

Exemplu: Cel care respinge pe Hristos se împotrivesc Duhului Sfânt. Cel care acceptă pe Mântuitorul primește Duhul Sfânt. Cel care se predă în întregime lui Hristos este folosit de Duhul Sfânt.

Dumnezeu este indivizibil și nu s-ar putea concepe primirea uneia din Persoanele trinității fără celelalte două. Totuși, unitatea dintre cele trei Persoane nu împiedică pe vreuna din ele să aibă un rol special și individual. Un exemplu bun ni-l dă apa în cele trei stări: lichid, solid și gazos.

d)Duhul Sfânt este Dumnezeu însuși

În rezumat putem afirma cu certitudine că Duhul Sfânt este Dumnezeu însuși:

-2Corinteni 3:17 spune: „Domnul este Duhul”

-Ioan 4:24 spune: „Dumnezeu este Duh”

-Faptele Apostolilor 5:3-4 ne spune că a minți pe Duhul Sfânt înseamnă a minți pe Dumnezeu însuși.

ÎN CONTINUARE SĂ RĂSPUNDEM LA DOUĂ ÎNTREBĂRI:

1) Există vreo diferență între Duhul lui Dumnezeu și Duhul lui Hristos glorificat?

Unii zic: când cineva crede, el primește Duhul lui Isus, iar când este botezat cu Duhul Sfânt primește Duhul Sfânt.

Există oare într-adevăr două Duhuri divine? Răspunsul este NU! Biblia spune:

- “este... un singur Duh” (Efeseni 4:4)

- “noi avem intrare la Tatăl printr-un singur Duh” (Efeseni 2:18)

- “toate acestea le lucrează unul și același Duh” (1Corinteni12:11)

- “noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh” (1Corinteni12:13)

În pasaje ca Faptele Apostolilor 16:6-7, Romani 8:9, Romani 8:14-15, 1Corinteni 6:17 și 19 se adevărește că Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu și Duhul lui Hristos sunt una și aceeași persoană.

2)Dacă nu există decât un Duh, de ce Apocalipsa (1:4, 3:1, 4:5, 5:6) vorbește despre „sapte Duhuri ale lui Dumnezeu”?

Față de toate pasajele care demonstrează unitatea și unicitatea Duhului, această expresie nu poate să

însemneze că sunt șapte Duhuri diferite.

Și totuși cum să înțelegem afirmația din Apocalipsa?

Să ne amintim că Apocalipsa lui Ioan folosește adesea un limbaj simbolic. În acest limbaj cifra șapte reprezintă plinătatea și desăvârșirea. În Apocalipsa 5:6 Mielul junghiat are șapte coarne și șapte ochi.

CONCLUZIE

În concluzie la tot ce am spus până acum, putem afirma cu certitudine bazați pe Sfânta Scriptură că, Duhul Sfânt este o persoană, este a treia persoană din divinitate, și că Duhul Sfânt este Dumnezeu. Prin urmare, primind Duhul Sfânt în inimă L-am primit pe Dumnezeu împreună cu toate harurile și responsabilitățile ce decurg de aici. Deci, să fim atenți...!

SIMBOLURILE DUHULUI SFÂNT

Pentru a ne face să înțelegem persoana și lucrarea Duhului Sfânt Sfânta Scriptură folosește anumite simboluri în prezentarea Duhului.

a) Suflarea sau vântul

-Domnul Isus vorbind lui Nicodim despre nașterea din nou compară lucrarea Duhului Sfânt cu vântul

-În Ioan 20:22 Mântuitorul înainte de a trimite pe ucenici suflă peste ei spunând: "Luați Duh Sfânt!"

-La Rusalii însuși Duhul Sfânt se coboară însoțit de un vâjâit puternic ca urletul produs de un vânt tare.

Aceasta ne învață că acțiunea Duhului Sfânt este puternică, invizibilă și imprevizibilă. Că, vine de sus, este suverană și infinită.

b) Porumbelul

În timp ce Domnul Isus era botezat "Duhul Sfânt s-a pogorât peste El în chip trupesc, ca un porumbel" (Luca 3:22)

Aceasta ne învață că asemeni porumbelului Duhul Sfânt se caracterizează prin blândețe, dragoste, puritate. El are nu numai o putere fără margini, dar este și un Duh al dragostei, harului, mângâierii și nevinovăției.

c) Uleiul

Noul Testament vorbește mereu despre ungerea cu Duhul Sfânt. Domnul Isus își atribuie cuvintele lui Isaia: "Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns..." (Luca 4:18) Petru spune în Faptele Apostolilor 10:38 "Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret"

Ap. Pavel spune corintenilor: "Cel ce ne-a uns, este Dumnezeu" (2 Corinteni 1:21), iar Ioan scrie: "Voi aveți ungerea de la Cel Sfânt" (1 Ioan 2:20)

Pe de altă parte, cel mai probabil că uleiul din lămpile fecioarelor înțelepte reprezintă tot Duhul Sfânt. (Matei 25:4)

Aceasta ne învață că ungerea din partea Duhului Sfânt este indispensabilă pentru lucrare. Preoții, profeții și regii în Israel erau unși cu undelemn semn că sunt în grația divină.

d) Focul

În ziua de Rusalii, niște limbi ca de foc s-au așezat pe fiecare din ucenici, și toți s-au umplut de Duhul Sfânt.

Ioan Botezătorul vorbind despre Domnul Isus spunea: "El vă va boteza cu Duhul sfânt și cu foc" (Luca 3:16)

Aceasta ne învață că Duhul Sfânt are acțiune purificatoare. Duhul Sfânt convinge cu privire la păcat și judecată, și nimicește tot ce nu este după voia lui Dumnezeu în noi.

e) Apa vie

Domnul Isus a strigat: "Cine crede în Mine... din inima lui vor curge râuri de apă vie." Evanghelistul Ioan precizează că Domnul Isus spunea acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. (Ioan 7:38-39)

Femeii samaritence Domnul Isus îi spune: "...apa, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un

izvor de apă, care va țâșni în viață veșnică.” (Ioan 4: 14)

Aceasta ne învață că Duhul Sfânt este esențial ca și apa. Prezența Duhului Sfânt răcorește, înviorează, potolește setea sufletului, aduce belșug de viață.

f)Pecetea

Efeseni 1:13, 4:30, 2 Corinteni 1:22 ne spun că atunci când credem suntem pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării.

La evrei pecetea reprezenta sfârșitul unei tranzacții și oferea certitudine asupra proprietății.

Aceasta ne învață că Duhul Sfânt devine pecetea din viața celor credincioși care atestă că sunt proprietatea lui Dumnezeu.

g)Arvuna

Efeseni 1:13-14 ne spune: „În El și voi,... ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit, și care este o arvună a moștenirii noastre”, iar 2 Corinteni 1:21-22 spune: „...El ne-a pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.”

Aceasta ne învață că darul actual al Duhului Sfânt este o garanție solemnă, un prim acot, al mântuirii noastre finale.

DUHUL SFÂNT ȘI BIBLIA

Scriptura afirmă categoric că sfințele cărți n-au fost scrise de oameni după închipuirea sau voia lor. Autorii umani au fost călăuziți și îndemnați de Duhul.

2Petru 1:21 “Căci nici o profeție n-a fost adusă (făcută) prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

Și în Vechiul Testament găsim afirmații ca cele de mai sus:

-toți profeții de la Moise la Maleahi declară: “Așa vorbește Domnul” sau “Domnul a zis” sau “Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel.”

-psalmistul David în Cântarea sa din 2 Samuel 23 spune: “Duhul Domnului vorbește prin mine și Cuvântul Lui este pe limba mea.” Nu este pretenția prea mare? Domnul Isus vorbește despre David ca fiind “în Duhul” (Matei 22:43), iar Apostolul Petru confirmă la Faptele Apostolilor 1:16

Noul Testament ca și Vechiul a fost inspirat de Duhul Sfânt. Domnul Isus vestește acest lucru în mod explicit: “Mângâietorul... vă va învăța totul și vă va aminti tot ce v-am spus Eu.” Prin cuvintele acestea Mântuitorul a autorizat scrierile Evangheliei.

În plus, Apostolul Pavel spune că, ca și profeții Vechiului Legământ, apostolii Noului Legământ au primit de la Dumnezeu ce să spună și ce să scrie: “Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul” (1Corinteni 1:10) și “Taina lui Hristos... a fost descoperită acum sfinților Săi apostoli și profeți, prin Duhul Sfânt.” (Efeseni 3:5)

Se poate naște întrebarea: Duhul Sfânt a inspirat toate paginile Bibliei? Duhul i-a călăuzit pe autori în alegerea fiecărui cuvânt? Răspunsul este: DA! 2 Timotei 3:16 “Toată Scriptura (în textele originale) este insuflată de Dumnezeu”

Concluzie

Observăm legătura intimă dintre Duhul Sfânt și Biblie, numită și “Sabia Duhului” – Efeseni 6:17 Apoi, întrucât cartea aceasta are ca autor pe Dumnezeu este vrednică de crezare

Deasemeni, ne este interzis să o modificăm – Apocalipsa 22:19

Și, atunci când ne apropiem de Scriptură să-I mulțumim Domnului pentru ea, și să-I cerem Duhului Sfânt iluminare de sus în înțelegerea ei – 1 Corinteni 9-16

DUHUL SFÂNT ÎNAINTE DE RUSALII

1. DUHUL SFÂNT ÎN CREAȚIE

a)Duhul Sfânt a participat la creație

-Geneza 1:1 “La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” În ebraică Elohim, care înseamnă Dumnezeu, este pluralul lui Eloah și oferă un indiciu pentru Sfânta Treime.

-Geneza 1:2 "...și Duhul lui Dumnezeu se mișca deasupra apelor."

-Geneza 1:26 "Să facem om după chipul nostru" Pluralul este iarăși un indiciu pentru Sfânta Treime.

b) Duhul Sfânt este motorul (principiul) vieții. Iată câteva versete care sprijinesc această idee: Geneza. 2:7, Iov 33:4, Psalmul. 104:29-30, Ioan 6:63

Duhul Sfânt este acela care dă viață trupeză oricărei fapturi. Tot El este acela care dă viață duhovnicească anumitor oameni.

2. DUHUL SFÂNT ÎN VECHIUL LEGĂMÂNT

a) Înainte de gloriificarea Domnului Isus și de Rusalii, Duhul nu se revărsase peste orice faptură. Ioan 7:39 spune: "Duhul încă nu era dat, pentru că Isus nu fusese încă glorificat."

b) Duhul era dat doar aceluia care erau chemați la o lucrare specială.

-Bețaleel (Exodul 31:3)

-Otniel, Ghedeon, Iefta, etc. (Judecători)

-David (1 Samuel 16:13)

-Profeții, pentru a scrie Biblia (1 Petru 1:10-11)

c) Vechiul Testament anunță pentru viitor o lucrare deosebită a Duhului Sfânt.

-Duhul Sfânt va fi turnat peste orice faptură (Ioel 2:28-29)

-Duhul Sfânt va rămâne permanent (Isaia 59:21)

-Duhul Sfânt va aduce o inimă nouă în viața omului (Ezechiel 36: 26-27)

Concluzie

Vechiul Testament vorbește foarte clar despre Duhul Sfânt și lucrarea Lui în trecut, prezent și viitor. Duhul Sfânt le-a creat pe toate, El dă viață, face minuni, acționează în inimile oamenilor, îi folosește ca unelte. Într-un cuvânt, nimic nu se poate face fără Duhul Sfânt și orice lucrare bună se face cu ajutorul Lui.

DUHUL SFÂNT ÎN ISUS HRISTOS

Deși cu cele patru Evanghelii care descriu viața Domnului Isus pe pământ se începe Noul Testament, din perspectiva lucrării Duhului Sfânt timpul acela se află în Vechiul Legământ. Evangheliile reprezintă în Scripturi o perioadă de tranziție. Hristos s-a pogorât în mijlocul Vechiului Legământ, punând prin Cuvintele și faptele Sale bazele viitorului Legământ și viitoarei dispensații. Această perioadă nu începe decât după răstignirea, învierea și gloriificarea Mântuitorului, la pogorârea Duhului Sfânt.

Isus Hristos a fost ajutat de Duhul Sfânt în toate lucrările Lui de pe pământ.

1. Hristos s-a născut din Duhul Sfânt

-Luca 1:35 "...Duhul Sfânt se va coborâ peste tine..."

-Matei 1:20 "...ce s-a zămislit în Maria este de la Duhul Sfânt"

Astfel, Domnul Isus este în același timp om și Dumnezeu.

2. Hristos a fost uns cu Duhul Sfânt

-Luca 4:18 "Duhul Sfânt este peste Mine, pentru că M-a uns să duc săracilor Vestea Bună..."

-Faptele apostolilor 10:38 „Cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret..."

3. Hristos era locuit și condus de Duhul Sfânt

-este scris că „Dumnezeu nu l-a Duhul cu măsură” (Ioan 3:34)

-este scris că Domnul Isus umbla "plin de Duhul Sfânt" (Luca 4:1)

4. Hristos lucra și se manifesta prin Duhul Sfânt

-scotea demoni și vindeca prin Duhul Sfânt (Matei 12:28)

-dădea porunci ucenicilor prin Duhul Sfânt (Faptele Apostolilor 1:2)

5. Duhul Sfânt este prezent în momentele importante din viața Domnului Isus

-botez, ispitire (Luca 4:1-2)

-răstignire (Evrei 9:14)

-înviere: Romani 8:11 "Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi..." Sensul acestui verset este evident. Duhul lui Dumnezeu locuia în Hristos și L-a înviat dintre

cei morți.

Concluzie

De la nașterea până la moartea și învierea Sa, în tot timpul Isus Hristos a fost în Duhul. A avut nevoie de ajutorul și puterea Duhului Sfânt.

Dacă, Fiul lui Dumnezeu nu s-a lipsit nici o singură zi de ajutorul Duhului Sfânt, cum am putea noi, ființe păcătoase și slabe, trăi viața de credință fără ajutorul zilnic al Duhului Sfânt? Secretul reușitei lui Hristos a fost totala dependență de Tatăl și de Duhul Sfânt, tot așa secretul vieții creștine este dependența totală de Duhul Sfânt.

LUCRAREA DUHULUI SFÂNT DUPĂ RUSALII

Vechiul Testament este perioada în care se revelează și acționează în mod deosebit Tatăl. Evangheliile Îl descoperă pe Fiul lui Dumnezeu care lucrează, vorbește și săvârșește mântuirea lumii. Dispensația Duhului Sfânt începe de la Rusalii și durează până la întoarcerea Domnului Isus. În timpul acesta Duhul formează și zidește Biserica devenind “Dumnezeu în noi.” De subliniat că deși de-a lungul istoriei fiecare din cele trei persoane ale divinității au avut roluri diferite ele sunt nedespărțite.

Caracteristici ale dispensației Duhului

- a) Duhul Sfânt convinge lumea cu privire la păcat, și spre deosebire de Vechiul Legământ, îl eliberează pe credincios dându-i putere divină de viață. (Romani 8:2)
- b) Duhul Sfânt pune în inima credincioșilor tot ce a dobândit Hristos pentru ei: iertarea, viața Sa, puterea Sa, prezența Sa, victoria Sa.
- c) Dacă în Vechiul Legământ prezența lui Dumnezeu “ŞEKINA” se afla într-un cort de pânză și Legea Sa era scrisă pe table de piatră, în Noul Legământ, prin Duhul, Dumnezeu locuiește în inimile credincioșilor punându-și Legea Sa în ei. (1Corinteni 3:16, 2Corinteni 3:3)
- d) În Vechiul Legământ semnul apartenenței la Dumnezeu era tăierea împrejur în carne, în cel Nou, este tăierea împrejur a inimii, adică regenerarea produsă de Duhul Sfânt. (Romani 2:28-29, Filipeni 3:3)
- e) În timp ce Legea Vechiului Legământ dezvăluie omului voia lui Dumnezeu fără să-i dea puterea de a o pune în practică, astfel osândindu-l, Duhul Noului Legământ îl naște din nou pe păcătos, dându-i viață.

CONVINGEREA, ÎMPOTRIVIREA, ACCEPTAREA

1. LUCRAREA DE CONVINGERE A DUHULUI SFÂNT – IOAN 16:8-9

După Rusalii înainte de orice Duhul Sfânt lucrează convingere de păcat în om, și-L prezintă pe Hristos ca soluție. De această lucrare trebuie să aibă parte oricine pentru a fi mântuit.

EXEMPLU: Discursul lui Petru din ziua de Rusalii ilustrează modul în care Duhul Sfânt caută să-i convingă pe oameni.

a) “Cu privire la păcat” – arătându-le evreilor că ei au respins și răsticnit pe Hristos – Faptele Apostolilor 2:23

b) „Cu privire la dreptate” - dovedindu-le că Isus este într-adevăr Mesia, Fiul lui Dumnezeu, vestit de Scriptură, înviat și glorificat – Faptele Apostolilor 2:22, 24, 36.

c) “Cu privire la judecată” – vorbindu-le despre ziua Domnului, despre marea zi a judecății care se apropie... – Faptele Apostolilor 2:19, 20, 40.

REAȚIA OMULUI LA LUCRAREA DUHULUI SFÂNT POATE FI DE DOUĂ FELURI, ÎMPOTRIVIRE SAU ACCEPTARE.

2. PĂCATUL ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT - Marcu 3:28-30, Matei 12:31-32, Luca 12:10

a) Ce este păcatul împotriva Duhului Sfânt?

-În cazul amintit de Domnul Isus în Marcu 3: 30 păcatul împotriva Duhului Sfânt luase forma unei hule, a unui cuvânt direct de dispreț și batjocoră față de lucrarea pe care Duhul Domnului o realiza prin Hristos. Întrucât Dumnezeu atotputernic este printre altele impredictibil, lucrarea Lui poate uneori să ne surprindă. De aceea trebuie să fim atenți ca nu cumva să nu recunoaștem o

anumită lucrare a Domnului și repetând greșeala evreilor, să ne facem vinovați de dispreț și hulă la adresa Duhului Sfânt.

-Alte pasaje din Biblie arată că omul poate comite în inima lui acest păcat fără neapărat să hulească sau să blesteme. Atitudinea evreilor trădează o stare de spirit interioară, căci gura vorbește din prisosul inimii. Care este această stare? Isus Hristos predică de la început pocăința și credința însoțind mesajul cu minuni lucrate de Duhul Sfânt pentru a convinge poporul de adevărul mesajului și persoanei Sale. Dar evreii nu vroiau să creadă, respingând cu încăpățănare mărturia Duhului. Atunci Domnul le vorbește despre păcatul care nu se poate ierta.

. -Putem trage concluzia că a păcătui împotriva Duhului Sfânt nu înseamnă doar a huli împotriva Lui, ci și a refuza de bună voie și până la capăt lucrarea de salvare pe care El vrea să-o facă în inima noastră. A păcătui împotriva Duhului înseamnă a te încăpățâna, în ciuda tuturor evidențelor, să nu crezi în Hristos și în Evanghelia pe care Domnul ți-o înfățișează.

ÎNTREBARE: De ce a spus Domnul Isus că orice cuvânt împotriva Fiului omului va fi iertată, pe când hula împotriva Duhului nu va fi iertată niciodată? Pentru că pe când lucrarea Tatălui în Vechiul Testament și lucrarea Fiului în Noul Testament sunt lucrări exterioare și distante în timp, lucrarea Duhului Sfânt este una directă și intimă în viața personală a omului. Dacă ea este respinsă nu mai rămâne nimic!

b) Urmările păcatului împotriva Duhului Sfânt

-Dumnezeu îl lasă pe om în voia lui. Exemplu: Imediat după hula iudeilor, Domnul Isus nu mai face minuni și începe să le vorbească în pilde. Dumnezeu încetează să se descopere celor ce i se împotrivesc.

-Inima omului este împietrită. După ce mai întâi omul își împietrește de bună voie inima mai apoi, Domnul confirmă. (Matei 13:15, Marcu 4:11-12)

-Omului îi este imposibil să se pocăiască (Evrei 6:6)

-Îi e imposibil să creadă (Ioan 5:44, 12:39)

-Iertarea nu mai poate fi niciodată dobândită (Marcu 3:29, Evrei 10:26-27)

c) Cine poate să comită păcatul împotriva Duhului Sfânt?

-Prin definiție, toți cei care, până la capăt, refuză să se pocăiască și să accepte pe Mântuitorul.

. -Dar, este oare posibil ca un copil al lui Dumnezeu, să comită acest păcat? Dacă este născut cu adevărat din nou și l-a lăsat pe Duhul în viața lui, nu. (1 Corinteni 12:3) La un credincios, păcatul împotriva Duhului ar consta, nu în una sau mai multe fapte rele, ci în părăsirea deliberată a Mântuitorului. Un adevărat credincios nu va face niciodată acest lucru. Un adevărat copil al lui Dumnezeu cu toate căderile și slăbiciunile va dovedi sinceritatea inimii sale întorcându-se totdeauna cu credință la Domnul, căutând sfințenia.

PRECIZARE:

1. Unii creștini, după ce au comis o greșeală, sunt urmăriți de teama de a fi făptuit păcatul care nu poate fi iertat. Ei arată o sinceră părere de rău și o tristețe necurmată, ar vrea să se întoarcă la Dumnezeu dar nu îndrăznesc, convinși că ei deacum sunt pierduți. Dar, tocmai convingerea lor profundă cu privire la păcat și dorința de a regăsi pe Mântuitorul dovedește că Duhul Sfânt este la lucru și nu ia părăsit. Dacă ar veni cu sinceritate și credință, Domnul i-ar primi și elibera imediat căci El a promis că nu va izgoni pe cel ce vine la El (Ioan 6:37)

2. Putem noi să gândim sau să spunem privitor la o anumită persoană că a înfăptuit un păcat care nu poate fi iertat? Nu, căci numai Domnul cunoaște în totul realitatea, iar noi nu avem autoritatea de a judeca pe nimeni.

. 3. 1 Ioan 5:16 "păcatul care duce la moarte" - foarte probabil că nu se referă la păcatul împotriva Duhului Sfânt, ci mai degrabă la un păcat care atrage moartea fizică a credinciosului care l-a comis, dar nu pierzarea lui spirituală. Exemplu edificator: 1 Corinteni 5:5, 11:30-32

3. ACCEPTAREA EVANGHELIEI

Duhul Sfânt are, așa cum spuneam, ca principală preocupare convingerea omului. Am văzut deasemeni că sunt unii care se împotrivesc spre pierzarea lor. Sunt alții însă care cedează la convingerea Duhului și-L primesc pe Mântuitorul în inimă. În lecția următoare vom vedea ce se întâmplă în acest caz fericit.

DUHUL SFÂNT ȘI NAȘTEREA DIN NOU

Reacția oamenilor la mesajul Evangheliei poate fi doar de două feluri, de respingere sau de acceptare. Dacă inima cedează la convingerea despre păcat și acceptă pe Mântuitorul ca Domn și Salvator, chiar în momentul convertirii, Duhul Sfânt produce în inima omului, prin credință, într-o singură clipă, o seamă de lucruri deosebite:

- iertarea de trecutul păcătos
- botezul cu (în) Duhul – (cufundat în divinitate, adăugat trupului lui Hristos)
- primirea Duhului Sfânt
- pecetluirea pentru veșnicie
- ungerea pentru lucrarea lui Dumnezeu

Aceste lucruri sunt fețe diferite ale unui singur ‘diamant’ de care are parte orice copil al lui Dumnezeu în viața sa și care poartă numele generic de naștere din nou.

1. Ce este nașterea din nou?

a) Omul este păcătos, mort din punct de vedere spiritual, despărțit de Dumnezeu (Romani 3:23, 6:23, Efeseni 2:1-3)

b) Nașterea din nou este miracolul prin care omul păcătos și mort spiritual primește viața divină. Este *altoirea* vieții lui Hristos în viața omului. Este nașterea în dimensiunea divină, străină omului adamic și carnal.

c) Fără nașterea din nou este imposibilă salvarea cuiva. (Ioan 3:3,5)

2. Cine lucrează nașterea din nou?

a) Duhul Sfânt este cel care îndeplinește această lucrare (Ioan 3: 5-6)

b) Carnea, eul, omul vechi, nu folosesc. Eforturile personale, faptele bune sunt neîndestulătoare... “Duhul este cel care dă viață” – Ioan 6:63

c) Cuvintele Ap. Pavel: Efeseni 2:2-6, Tit 3:5-6

Citat: “Sufletul nostru păcătos nu are nevoie de evoluție, ci de revoluție” – înnoire duhovnicească.

3. Când are loc nașterea din nou?

a) În momentul în care inima, convinsă de către Duhul Sfânt cu privire la păcat și dreptate, primește pe Mântuitorul care Îi este prezentat, are loc nașterea din nou.

b) Este un act care are loc instantaneu din partea lui Dumnezeu, chiar dacă omului i-au trebuit ani pentru a ajunge aici.

c) De regulă acest moment este lipsit de lucruri spectaculoase, fiind o lucrare tainică care are loc în intimitatea relației dintre om și Dumnezeu. Dar, dacă nașterea din nou a avut loc se va vedea în zilele și lunile care urmează.

Concluzii

- prin nașterea din nou omul primește iertarea, Duhul Sfânt, o inimă nouă, viață veșnică, viață pe care Adam a pierdut-o.

- nașterea din nou este cea mai importantă lucrare de care trebuie omul să aibă parte

- adevărații creștini sunt doar cei născuți din nou, născuți de sus, regenerați de Duhul Sfânt prin Cuvântul Evangheliei.

Precizare: Dacă ai avut parte de o așa lucrare, laudă-L pe Domnul și stăruiește în sfințenie. Dacă nu ești născut din nou, întrucât este indispensabilă și instantanee, disponibilă prin credință, cere-o acum!

BOTEZUL CU SAU ÎN DUHUL SFÂNT

Vorbind despre Isus Hristos, Ioan Botezătorul spune: “Eu v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt” (Marcu 1:8) Înainte de înălțarea la cer Hristos spune ucenicilor Săi: “...nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt” (Faptele Apostolilor 1:5)

Promisiunea este clară: Hristos îi botează pe ai Săi cu (în) Duhul Sfânt. Acest botez este indispensabil oricărui ucenic adevărat. Prin urmare este absolut necesar să știm ce este acest botez și cum putem să-l primim.

1. Ce este botezul cu Duhul Sfânt?

Să scoatem definiția din textul cel mai clar cu privire la acest subiect din Noul Testament, 1 Corinteni 12:13: “Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur

trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.”

Putem să tragem concluzia că: **Botezul cu Duhul Sfânt este actul prin care Dumnezeu ne face mădulare ale trupului lui Hristos, ne adaugă trupului mistic al Fiului Său.** Prin botezul cu (în) Duhul Sfânt, omul, până atunci despărțit de Dumnezeu este pus (cufundat) în Hristos, este așezat cu Hristos în locurile cerești. (Efeseni 2:6) Această poziție în Hristos prin Duhul devine pentru credincios izvor de viață și temelia victoriei.

OBSERVAȚIE: Cuvintele lui Pavel: “Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...”, sunt adresate corintenilor, pe care apostolul îi învinuiește că sunt carnali și imaturi. Aici avem o dovadă în plus că botezul cu Duhul vorbește de poziția (statutul) credinciosului care nu are de a face cu starea spirituală de la un moment sau altul.

*Mai mult de o sută de pasaje din Noul Testament subliniază faptul că copilul lui Dumnezeu este “în Hristos.” În timp ce suntem așezați “în Hristos”, în același timp Hristos vine „în noi” prin Duhul Sfânt.

2. Nu există decât un singur botez duhovnicesc

Sfânta Scriptură folosește următoarele expresii diferite:

- “botezați cu Duhul Sfânt” (Faptele Apostolilor 1:5)
- „botezați în Hristos” (Romani 6:3)
- „botezați în moartea Lui” (Romani 6:3)
- „botezați pentru Hristos” (Galateni 3:27)

Putem trage concluzia că față de botezul în apă există mai multe botezuri duhovnicești diferite pe care ar trebui să le primim una după alta? Categorie NU! Expresiile de mai sus însemnează unul și același lucru. – Efeseni 4:4-6 spune: “...Există un singur Dumnezeu, o singură credință, un singur botez...”

3. Când și cum primim botezul cu Duhul Sfânt?

a) **CÂND:** Întrucât botezul cu Duhul Sfânt face din noi mădulare ale Trupului lui Hristos, este evident că noi Îl primim atunci când Îl acceptăm pe Mântuitorul și ne întoarcem la El. (Ioan 7:37-39, Galateni 3:2, Efeseni 1:13-13)

PRECIZARE: -experiența ucenicilor la Rusalii nu trebuie comparată pe toate planurile cu a noastră. Ei au început lucrarea cu Dumnezeu în vechea dispensație, și li s-a cerut să aștepte venirea și primirea Duhului Sfânt întrucât Acesta nu era coborât.

-Experiența păgânilor din casa lui Corneliu este mai asemănătoare cu a noastră. Întrucât Duhul Sfânt era deja coborât, cei care au crezut L-au primit chiar în momentul convertirii și nașterii din nou. (Faptele Apostolilor 10)

Întrucât convertirea, nașterea din nou, botezul cu Duhul sunt similare și au loc în același timp, nici un text din Biblie nu îndeamnă pe credincioși să caute botezul cu Duhul Sfânt. Întrucât ei sunt deja “în Hristos” cum ar căuta ceva ce deja au de la începutul vieții lor de credință.

-De subliniat că în toate textele în care Ap. Pavel vorbește despre botezul cu (în) Duhul Sfânt el folosește verbul la trecut. Exemplu: “au fost botezați”, „a-ți și fost înviați”, “toți câți a-ți fost botezați în Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos.”

-În zilele noastre, unii dau numele de „botez cu Duhul” unei experiențe ulterioare nașterii din nou. Un studiu temeinic și sincer al cuvântului „botez cu Duhul” va duce lesne la concluzia că acest obicei se bazează în mare pe o confuzie de termeni.

-Experiența care se poate face și este necesară după nașterea din nou este numită în Biblie nu botezul cu Duhul Sfânt, ci plinătatea Duhului Sfânt.

b) **CUM:** -PRIN CREDINȚĂ! Hristos spune: “Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El.” (Ioan 7:38-39) Omul își primește poziția “în Dumnezeu” și “în Hristos” doar prin faptul că crede și mărturisește Numele Mântuitorului. (1 Ioan 4:15)

Prin urmare, omul nu trebuie să aștepte, să se lupte, ci trebuie să-L primească pe Hristos în viața lui și împreună cu mântuirea va primi și Duhul Sfânt.

4. Botezul cu Duhul Sfânt este pentru toți?

Mulți cred greșit că botezul cu Duhul Sfânt este o experiență rezervată numai câtorva privilegiați. Biblia ne învață că acest har este pentru toți credincioșii. Expresia “toți” se repetă mereu:

- “noi toți” și “la toți n-i s-a dat” (1Corinteni 12:13)

- “căci voi toți sunteți fii ai lui Dumnezeu” și “căci oricâți a-ți fost botezați în Hristos...” (Galateni 3: 26-27)

5. Rezultatele botezului cu Duhul Sfânt

- a) El face din noi mădulare ale trupului lui Hristos – 1 Corinteni 12:13
- b) Prin botez cu (în) Duhul ne îmbrăcăm cu Hristos – Galateni 3: 27
- c) El ne face să murim și să înviem împreună cu Hristos – Coloseni 2:12
- d) Botezul cu Duhul crează unitate între copiii lui Dumnezeu – 1 Corinteni 12 :1

6. Anumite manifestări exterioare trebuie să însoțească în mod necesar botezul cu Duhul?

- a) În epistole, în care este expusă întreaga doctrină creștină, nici un text nu leagă botezul cu Duhul Sfânt de vorbirea în limbi..
- b) Faptele Apostolilor este o carte istorică și nu normativă. Experiențele descrise în ea nu sunt regulă pentru creștinii de mai târziu.
- c) În Fp. Apostolilor se povestește despre foarte multe persoane care au fost mântuite, dar doar în trei cazuri se amintește de vorbirea în limbi.
- d) Contextul în cele trei cazuri ne face să credem că vorbirea în limbi era necesară pentru a-i face pe ucenici să creadă că Duhul Sfânt a venit și se dă și neamurilor.
- e) În ce privește agitația, strigătele, tremurăturile, stările de transă, care ar însoți botezul cu Duhul Sfânt, nu numai că Biblia nu vorbește de ele, dar afirmă solemn că Dumnezeu este un Dumnezeu al păcii, al ordinii, al rânduielii și al sfințeniei.

7. Există un raport, o relație, între botezul în apă și cel cu Duhul Sfânt?

Desigur! Botezul în apă este simbolul și exteriorizarea a ceea ce Duhul a produs în inima credinciosului.

Încheiere:

Întrebarea care trebuie pusă în încheiere este următoarea: Am fost botezați cu Duhul Sfânt? Dacă nu, atunci să căutăm a fi botezați fără întârziere primind prin credință pe Hristos ca și Mântuitor al nostru. În felul acesta perspective nelimitate se deschid înaintea noastră.

PRIMIREA DUHULUI SFÂNT

Lección trecută am vorbit despre botezul cu Duhul Sfânt. Am văzut ce este botezul cu Duhul Sfânt, am înțeles că nu există decât un singur botez duhovnicesc, am înțeles că botezul cu Duhul este pentru toți, și deasemeni am vorbit despre cum și când primim botezul cu Duhul Sfânt. În lecția de față continuăm această ultimă idee.

Primirea Duhului Sfânt este o promisiune minunată. Domnul Isus a spus: “Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care vă rămânea cu voi în veac”, iar Apostolul Petru în predica de la Rusalii spune: “...veți primi darul Duhului Sfânt. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Ioan 14:16, Faptele Apostolilor 2:38-39)

Cu privire la primirea acestei făgăduinți minunate credincioșii și-au pus în timp mai multe întrebări care ne obligă la răspunsuri. Mai întâi trecem în revistă ce nu este indispensabil (obligatoriu) pentru a primi Duhul Sfânt, și apoi ne amintim singurul lucru necesar.

1. CE NU ESTE NECESAR PENTRU A PRIMI DUHUL SFÂNT

a) Trebuie să așteptăm înainte de a primi Duhul?

-Efeseni 1:13 „Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit.” Înțelegem de aici că Duhul se primește în momentul când omul crede mesajul Evangheliei, și nu trebuie să aștepte luni sau ani de zile.

-Vor spune unii: ucenicii în Faptele Apostolilor 1 și 2 au cezut și totuși au așteptat. Trebuie să observăm că, în vremea aceea încă Duhul Sfânt nu se revărsase. Pentru noi care venim după Rusalii este altceva. Vedem din relatările ulterioare că Duhul Sfânt se revărsă peste cei ce ascultă Evanghelia chiar în momentul predicării.

b) Este necesar să te rogi multă vreme ca să primești Duhul?

-Domnul Isus spune: "...Tatăl vostru din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce Îl cer" și "...orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea." (Luca 11:13, Marcu 11:24) Domnul ne încurajează să cerem Duhul însă nicăieri nu ne sugerează să ne luptăm în rugăciune pentru a-L avea.

-Biblia spune: "Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii... ca să primim, prin credință, promisiunea Duhului." (Galateni 3:13-14) Astfel deci, dacă încă nu ne-am născut din nou, să ne întoarcem la Domnul cu pocăință, să cerem Duhul Său, să-L primim imediat prin credință și apoi să ne oprim din cerut mulțumind lui Dumnezeu pentru acest dar minunat primit deja.

c) Punerea mâinilor este necesară (indispensabilă) pentru primirea Duhului?

În Noul Testament există câteva cazuri în care se folosește sau se vorbește despre punerea mâinilor.

-Faptele Apostolilor 8: 17-18 Samaritenii primesc Duhul Sfânt prin punerea mâinilor apostolilor. Intervenția directă a lui Petru și Ioan se poate explica prin faptul că ușa Evangheliei nu era deschisă încă pentru neamuri.

-Faptele Apostolilor 9 În cazul convertirii lui Saul din Tars punerea mâinilor este în raport nu cu primirea Duhului Sfânt, ci cu vindacarea ochilor săi.

-Faptele Apostolilor 19: 6 Despre ucenicii lui Ioan Botezătorul din Efes se spune că atunci "când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a pogărit peste ei." Aceștia sunt singurii credincioși care după Rusalii și Rusaliile neamurilor (Faptele Apostolilor 10) au primit Duhul în acest mod. Este evident că din exemplul acesta nu se poate face o regulă obligatorie. Nu poți să spui: fără punerea mâinilor nu poți primi Duhul Sfânt. Regula în Fa. Apostolilor este primirea Duhului fără intermediari. Exemplu: Cei trei mii la Rusalii, păgânii în casa lui Corneliu, ucenicii din Antiohia Pisidiei, etc.

-1Tim. 4:14 Aici se vorbește mai degrabă despre un dar duhovnicesc prin punerea mâinilor.

-Faptele Apostolilor 13:3 Peste Barnaba și Saul sunt așezate mâinile fraților din Antiohia în vederea lucrării.

Concluzie: Punerea mâinilor este biblică și Dumnezeu se folosește de ea uneori. Însă nu este obligatorie pentru primirea Duhului Sfânt, nici pentru înzestrarea cu un dar, nici pentru punerea deoparte pentru o lucrare deosebită.

d) Vorbirea în limbi este o dovadă necesară a primirii Duhului?

-Faptele Apostolilor 2:1-4 Observăm că ucenicilor la Rusalii Dumnezeu le trimite trei semne exterioare: vântul, limbile ca de foc și limbile străine care se puteau înțelege. Aceste manifestări erau necesare, unu: pentru ca ucenicii să înțeleagă că promisiunea era împlinită, și doi: popoarele adunate la Ierusalim să audă în limbile lor lucrurile minunate ale lui Dumnezeu.

-Faptele Apostolilor 10:44-46 În casa lui Corneliu, în timp ce încă Petru le vorbea oamenilor aceștia au primit Duhul și au început să vorbească în alte limbi. Și aici era absolut necesar un semn exterior. Fără acest semn, Petru și iudeii veniți cu el n-ar fi crezut că Dumnezeu mântuiește și dă Duhul Sfânt și neamurilor.

-Faptele Apostolilor 19: 6 Experiența ucenicilor lui Ioan dovedește pur și simplu că Dumnezeu, în suveranitatea Sa, poate să dea darul limbilor cui îi place și când dorește. Dar, trebuie reținut că acest mod de manifestare în Faptele Apostolilor este mai degrabă singular. Prin urmare, este greșit să crezi că este obligatoriu să vorbești în limbi la primirea Duhului Sfânt. Apostolul Pavel îi întrebă pe Corinteni: "Oare toți sunt apostoli? ...Toți vorbesc în alte limbi?..." (1Corinteni 12:29-30) Răspunsul este evident, NU!

e) Pentru primirea Duhului, trebuie mai întâi să fi botezat în apă?

-Unii se întreabă dacă nu cumva ordinea din Faptele Apostolilor 2:38, pocăință, botez în apă și primirea Duhului Sfânt, este regulă pentru toți credincioșii. Examinând atent cartea Faptele Apostolilor observăm că primirea Duhului Sfânt după botezul în apă este excepția. Famenul Etiopian, Saul din Tars, Lidia din Tiatira, temnicierul din Filipi, cred și primesc Duhul mai întâi și apoi sunt botezați în apă.

CONCLUZIE: Așteptarea, stăruința în rugăciune, punerea mâinilor, vorbirea în limbi și botezul în apă, deși sunt menționate în Sfânta Scriptură în anumite cazuri, nu constituie condiții obligatorii pentru primirea Duhului Sfânt.

2. CE ESTE NECESAT PENTRU PRIMIREA DUHULUI SFÂNT

a) Duhul este dat celor ce cred în Hristos

-Ioan 7: 38-39 “Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. Spunea lucrul acesta despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El.” Alte versete edificatoare sunt: Efeseni 1:13, 3;16-17, Galateni 3:2-3, 13-14, Faptele Apostolilor 11:17.

b) Duhul este dat celor ce Îl primesc pe Hristos

-Apocalipsa 3:20 “Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.” În felul acesta „cine se lipește de Domnul, este un singur duh cu El.” (1Corinteni6:17)

c) Duhul este dat celor ce se supun lui Hristos

-Faptele Apostolilor 5:32 “Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

Concluzie

Sunt unii care despart momentul mântuirii de cel al primirii Duhului Sfânt, lucru care este complet greșit. Întrucât mântuirea este în primul rând opera Duhului Sfânt, ori le ai pe ambele ori nu le ai pe nici una. După cum nu poți zice L-am primit pe Domnul Isus dar nu și pe Duhul Sfânt, nu poți să spui, sunt mântuit dar nu am Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt ca și mântuirea este la dispoziția tuturor oamenilor căci este scris, “voi turna din Duhul Meu peste orice făptură”, dar ca și mântuirea se obține funcție de atitudinea pe care o au oamenii față de Fiul lui Dumnezeu. Să mulțumim lui Dumnezeu că a pus Duhul Său împreună cu Fiul la dispoziția noastră și să ne arătăm credincioși.

ÎNFIEREA ȘI SIGURANȚA

1. ÎNFIEREA PRIN DUHUL SFÂNT

Toți oamenii creați de Dumnezeu au devenit, din cauza păcatului, fii ai diavolului:

-Ioan 8:44 „voi aveți de tată pe diavolul...” spunea Domnul evreilor, un popor de altfel religios.

-1 Ioan 3:8 „cine păcătuiește este de la diavolul,,,”

-1 Ioan 5:19 “toată lumea zace în cel rău...”

Prin urmare, Dumnezeu nu este tatăl tuturor oamenilor cum mulți își închipuie în mod greșit. Pentru cei neregenerați Dumnezeu este Creatorul, într-o anumită măsură Binefăcătorul, și în curând Judecătorul. Domnul este tată numai acelor care au devenit prin Duhul, prin nașterea din nou, copiii Săi, înfiați în Hristos.

Ce este înfierea? Intrarea într-o nouă familie.

Omul este născut păcătos în familia celui rău. Prin pocăință și credință, datorită harului divin, eu părăsesc această familie nenorocită și condamnată, și intru în familia bogată și nobilă a lui Dumnezeu. Aici primesc o viață nouă, un nume nou, un Tată nou, frați și surori noi, o cetățenie nouă, o moștenire deosebită, etc.

“Voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: “Ava” adică, “Tată.” Observați vă rog, Dumnezeu iertându-ne putea să ne facă slujitori sau robi angajați pe domeniile Sale, dar nu, ne-a făcut fii. Apostolul Ioan exclamă: “Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu.” (1 Ioan 3:1)

Una din caracteristicile lucrării divine este că Dumnezeu și Fiul Său își pun prezența în credincioși prin Duhul Sfânt și în felul acesta omul devine parte din Dumnezeu.

2. SIGURANȚA PREZENȚEI DUHULUI SFÂNT

Poate un credincios să știe dacă Duhul Sfânt locuiește în el? Cum pot ști că Duhul Sfânt este

în viața mea? Pot fi sigur de mântuire și de prezența Duhului Sfânt?

a) Mărturia scrisă a Cuvântului lui Dumnezeu

- 1 Ioan 5:13 spune: “V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viață veșnică.” Deci, să învățăm să credem că mântuirea, și implicit Duhul Sfânt, sunt o realitate în noi, copiii lui Dumnezeu, doar pentru că ne-o spune Biblia, Carte care nu poate să mintă.

-Unii caută să-și bazeze certitudinea prezenței Duhului Sfânt pe sentimentele lor. Dacă se simt bucuroși, cu pace în inimă și tari, cred că Duhul Sfânt se află în ei, dacă dimpotrivă, inima lor este goală și tristă sunt convinși că nu sunt locuiți de Duhul Sfânt.

-Ori, nu există pentru viața noastră duhovnicească o bază mai instabilă decât sentimentele noastre. A te sprijini pe sentimente înseamnă a umbla prin vedere și nu prin credință. Noi vrem mai întâi să vedem și să simțim, dar aceasta este necredință.

b) Mărturia interioară

Prezența Duhului Sfânt ne este confirmată la nivel personal de însăși lucrările pe care Acesta le face în inimă. De exemplu:

-Romani 8:15 “Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: “Ava! adică: Tată!” Libertatea pe care o ai de a te apropia de Dumnezeu, îndrăzneala de a-L numi Tată pe Cel Prea Înalt sunt o dovadă.

-Romani 8:23 “...suspina în noi, și așteptăm înfierea...” Suspina și dorul din inimă după plinătatea lui Dumnezeu și după ziua veșniciei, dacă există, sunt o dovadă că în noi este ceva de dincolo.

-Romani 8: 26 “Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunile noastre: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.” Îndrăzneala, inspirația și puterea oferită în rugăciune sunt deasemenea martori vii ai prezenței Duhului. Îmboldul către rugăciune, plăcerea în părtășie, posibilitatea înțelegerii Scripturilor, neliniștea când greșim, toate sunt dovezi că Ființa Duhului Sfânt este în centru vieții noastre.

c) Mărturia vieții schimbate

-Matei 12:33 “Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul rău și rodul lui rău: căci pomul se cunoaște după rodul lui” Un trai sfânt și curat este dovada exterioară cea mai puternică a prezenței Domnului în viața noastră.

Concluzie

Dacă poți să crezi Scripturile, dacă inima ta este influențată în modul amintit mai sus și dacă faptele tale sunt Rosta Duhului, acestea sunt dovezi de netăgăduit că Duhul Sfânt este prezent în viața ta. CE MARE HAR, să fie prezent Dumnezeu în viața ta, sursă inepuizabilă de lumină, putere și bucurie!

NU ÎNTRISTAȚI PE DUHUL SFÂNT

În lecțiile precedente am văzut că toți credincioșii adevărați au primit Duhul Sfânt, care locuiește în ei. Dacă lucrul acesta este adevărat, cum se explică lipsurile, neputințele și eșecurile atâtor credincioși? Pentru că nu ascultă de porunca din Efeseni 4:30 care spune: “Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

1. Este posibil să întristăm pe Duhul Sfânt

-Modul în care Dumnezeu respectă libertatea omului este un adevăr extraordinar. După cum Dumnezeu niciodată nu forțează un necredincios să se convertească, tot așa nu obligă niciodată pe un credincios să se lase sfințit.

-Dumnezeu dorește ca în mod liber să consimțim la sfințirea vieților noastre. Domnul ne dă posibilitatea de a ne opune Lui, prezenței și lucrării Sale în viețile noastre, dar și de a o accepta. CE RESPONSABILITATE MARE!

2. Cum putem întrista Duhul Sfânt

Iată două răspunsuri pe care le dă Biblia:

a) Versetul care ne îndeamnă să nu întristăm pe Duhul Sfânt (Efeseni 4:30) este încadrat de îndemnuri care îl clarifică. Ap. Pavel prezintă o listă, desigur incompletă, de păcate pe care nu

trebuie să le comitem, ca să nu întristăm Duhul. Deci, Duhul Sfânt este întristat de minciună, mânie, hoție, cuvinte stricate, sentimente rele, lipsa bunătății, curvie, etc.

b) Numele date Duhului Sfânt ne arată și ele modul în care am putea să-L întristăm. Duhul Sfânt este un Duh de sfințenie (Romani 1:11), de adevăr (Ioan 14:17), de credință (2 Corinteni 4:13), de dragoste și har (2 Tim. 1:7) de slavă (1 Pet. 4:14). Așa dar, având în vedere natura Duhului Sfânt înțelegem că orice păcat conștient, fie el mare sau mic, văzut sau nevăzut, întristează Duhul.

3. Care sunt urmările întristării Duhului Sfânt

a) Dacă întristăm Duhul Sfânt pierdem puterea, bucuria și părtașia cu Dumnezeu. Dumnezeu respectă libertatea noastră: de îndată ce preferăm mai degrabă să păcătuim decât să ascultăm de voia Lui, El încetează să ne dea bucurie, inimile noastre fiind cuprinse de tristețe. Este însăși tristețea Duhului Sfânt!

b) Duhul Sfânt întristat ne părăsește? – se întrebă poate cineva. Domnul Isus ne spune în Ioan 14:16 că Duhul va fi cu noi “pentru totdeauna.” Intenția lui Dumnezeu este de a rămâne cu noi și în noi pentru veci. Atunci când păcătuim El nu ne părăsește, ci caută să ne convingă cu privire la păcat. Dacă ne-ar părăsi doar pentru o clipă, am pierde imediat viața duhovnicească.

ATENȚIE ÎNSĂ: Dacă stăruim într-o trăire carnală, refuzând să ne sfințim, putem ajunge într-o moarte spirituală mai grea decât a celor necredincioși, căci Duhul nu se luptă pururea cu un om care mereu I se împotrivesc.

4. Ce să facem după ce am întristat Duhul Sfânt?

Ce ar trebui să facă un creștin care conștientizează că a întristat sau chiar l-a alungat pe Duhul Sfânt? Calea Scripturii este următoarea:

a) Trebuie în primul rând să ne mărturisim păcatele. (1 Ioan 1:9)

-Regretul, lacrimile, dorința de schimbare, trebuie însoțite de mărturisirea păcatului. Nimic nu poate înlocui această mărturisire.

-Rugăciuni la modul general, de felul: “Doamne, iartă-mă dacă am păcătuț”, nu sunt de ajuns. Păcatele pe care ni le-a descoperit Duhul trebuiesc rostiți pe nume.

-Mărturisirea noastră trebuie făcută în primul rând lui Dumnezeu, singurul care poate da iertare. Dar dacă am supărat pe aproapele nostru, și lui trebuie să-i cerem iertare. (Matei 5:23-24) Iertarea reciprocă aduce vindecare. (Iacov 5:16)

b) Trebuie apoi să credem în iertarea lui Dumnezeu. (1 Ioan 1:7,9; 2:1-2)

-Nu ajunge să ne mărturisim păcatele lui Dumnezeu și oamenilor, ci trebuie pe urmă să ne însușim, să primim iertarea prin credință.

-Aici intervine persoana și lucrarea ispășitoare a Mântuitorului. Sângele lui Hristos, și numai el, purifică pe cel condamnat.

-Dacă ne mărturisim păcatele și cerem și credem că sângele lui Hristos ne curățește în mod desăvârșit de “orice nelegiuire”, Duhul din noi nu mai este întristat și poate din nou să-și manifeste puterea și viața.

c) Trebuie mai apoi trăită experiența plinătății Duhului Sfânt. (Efeseni 5:18)

-Un credincios sincer nu se mulțumește să știe cum poate regăsi iertarea și pacea după ce a păcătuț. El va dori din toată inima să aibă victorii asupra răului și să nu mai întristeze pe Duhul Sfânt. Victoriile vin atunci când credinciosul se lasă umplut în întreaga ființă de Duhul Sfânt. Amănunte în lecția viitoare!

PLINĂTATEA DUHULUI SFÂNT

Am văzut până aici că sufletul este convins cu privire la păcat, apoi născut din nou, botezat, pecetluit și locuit de Duhul Sfânt. Toate acestea nu sunt decât debutul vieții cu Dumnezeu, viață care trebuie dusă la maturitate și desăvârșire, lucru care se realizează prin umplerea constantă cu Duhul Sfânt. Idealul divin este nu numai de a primi Duhul Sfânt ci și de a fi plini de El.

Ilustrație: Compară un pahar cu câteva picături de apă în el cu un pahar plin de apă.

Duhul Sfânt nu poate să-și îndeplinească perfect lucrarea în inima omului pe care nu o umple, nu o stăpânește complet.

1. IMPORTANȚA UMLERII ȘI PLINĂȚĂȚII CU DUHUL SFÂNT (un adevăr ignorat)

a) Domnul Isus vestește mai dinainte plinătatea

-Ioan 10:10b “Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.”

-Ioan 4:14 „Oricine va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viață veșnică.”

b) Primii ucenici erau toți umpluți cu Duhul Sfânt

-Faptele Apostolilor 2:4 “Și toți s-au umplut de Duhul Sfânt”

-Faptele Apostolilor 4:8 “Atunci Petru plin de Duhul Sfânt le-a zis: ...”

-Alte texte: Faptele Apostolilor 4:31, 6:3, 9:17, 11:24

c)

Dumnezeu poruncește tuturor credincioșilor să fie plini cu Duhul Sfânt

-Efeseni 5:18 “Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duhul” Avem aici două porunci: nu vă îmbătați și fiți plini....

-Din clipa în care Dumnezeu și-a făcut locuință în noi, El dorește să ne ocupe în întregime, pentru că numai așa ne poate sfinții, elibera și transforma după chipul Său.

-Dacă dorim să placem lui Dumnezeu și să cunoaștem adevărata viață creștină, să ne supunem poruncii Sale categorice: “FIȚI PLINI DE DUHUL”

2. CE ÎNSEAMNĂ A FI UMLUT CU DUHUL SFÂNT?

-Fiind umpluți cu Duhul nu vrea să însemne că noi avem mai mult Duh Sfânt la dispoziția noastră, ci dimpotrivă, că El are mai mult din noi și ne ține în întregime la dispoziția Sa.

-Duhul Sfânt acționează în noi ca o forță invadatoare. El ocupă imediat orice loc din ființa noastră pus la dispoziția Sa. Domnul Isus compară Duhul Sfânt cu un izvor, cu o apă, care inundă inimile noastre și le umple până la refuz.

-Duhul în noi va îndepărta toate piedicile și va învinge orice împotrivire, dar, nu va acționa niciodată împotriva voinței noastre pe care o respectă. Dacă ne împotrivim Duhului Sfânt, El se va întrista și va înceta să se manifeste, dacă însă ne predăm lui în întregime, El ne va umple imediat.

3. CE TREBUIE SĂ FACEM PENTRU A FI UMLUȚI DE DUHUL SFÂNT?

Sfânta Scriptură menționează patru condiții esențiale:

a) Trebuie să mărturisim lui Dumnezeu orice greșeală conștientă și să ne lăsăm purificați de sângele Domnului Isus.

-Duhul este sfânt. Cel mai mic păcat Îl întristează și-L împiedică să se manifeste. Duhul nu ne va umple decât dacă a încetat să fie întristat și dacă inima noastră este purificată de orice nelegiuire prin credința în sângele lui Hristos. (1Ioan 1:9)

b) Trebuie să însetăm (dorim, căutăm)plinătatea Duhului

-Ioan 7:37-39 “Dacă înseteză cineva, să vină la Mine și să bea...” Multe persoane așa zis credincioase nu au nici o sete spirituală. Ele sunt foarte mulțumite de credința lor, de cucernicia lor, de starea lor. Ele se bazează pe experiențele trecutului (convertire, botez) și uită că nașterea din nou este doar începutul, primul pas al vieții creștine și că ar trebui să urmeze creștere, maturizarea și sfințirea permanentă.

-Plinătatea Duhului este dată doar aceluia care însetează. Prin urmare: Avem noi o sete după sfințenie, victorie și belșug duhovnicesc? Dorim noi o viață creștină care să nu fie făcută numai din sușuri și coborâșuri, din căderi repetate? Însetăm noi după a fi plini de Hristos?

c) Trebuie să ne predăm lui fără rezerve și să-i deschidem influenței Sale ființa noastră întregă.

-Dumnezeu dorește să ne umple cu Duhul Său, dar nu poate fi umplut decât cel ce este gol. Fără îndoială, dacă suntem convertiți, Duhul Sfânt ocupă un anumit loc în noi. Dar oare I-au fost deschise toate cămărilor ființei noastre?

-RUGĂCIUNE: Doamne, mă predau ție în întregime, așa cum sunt. Vreau să plătesc prețul și să-Ți fiu supus oricât ar costa. Doresc să fiu umplut cu Duhul Sfânt...

-Romani 6:13 “Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiurii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca niște unelte ale neprihănirii.”

d) În fine, trebuie să credem că Dumnezeu ne-a umplut cu Duhul Său, dacă am împlinit primele trei condiții: mărturisirea greșelilor, setea după plinătate și predarea pe altar.

-Ioan 7:37 “ Cine crede în Mine... din inima lui vor curge râuri de apă vie.” Plinătatea Duhului nu este rodul eforturilor noastre ci darul lui Dumnezeu. Așa cum iertarea o primim imediat ce ne pocăim, tot așa, instantaneu suntem umpluți cu Duhul dacă îndeplinim condițiile de mai sus, și credem în harul divin. Martei Domnul Isus i-a zis: “Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?” (Ioan 11:40)

Câteva observații:

-Duhul Sfânt poate umple o inimă dintr-odată. Un studiu al cazurilor din Faptele Apostolilor ne va face să înțelegem că primirea plinătății Duhului este instantanee în fiecare caz. Nici într-un caz ucenicii nu s-au “luptat.”

-Un credincios poate fi umplut cu Duhulu fără să știe aceasta neapărat. După cum există persoane născute din nou care nu cunosc adevărul dogmatic al nașterii din nou, tot așa pot exista persoane pline de Duhul Domnului fără să realizeze neapărat aceasta. Alt exemplu, dragostea dintâi...

-Plinătatea Duhului poate fi pierdută dar și regăsită. Viețile noastre nu sunt lineare. Dacă conștientizăm că am coborât, că am pierdut dragostea dintâi să urmăm instrucțiunile mai sus amintite. Biblia confirmă că poți fi umplut cu Duhul Sfânt de mai multe ori.

-Pentru a păstra plinătatea Duhului trebuie să întoarcem spatele răului sub toate formele lui, să punem capăt vieții carnale și să trăim sub influența Duhului pe calea Duhului.

-Un om plin de Duhul Sfânt nu este un om perfect. Idealul este să ajungem cu toții “la măsura staturii plinătății lui Hristos (Efeseni 4:13) dar acest scop nu-l vom atinge decât în glorie. Omul plin de Duhul Sfânt tinde spre desăvârșire, creșterea lui este zilnică, victoria este progresivă.

4. REZULTATELE PLINĂȚĂȚII DUHULUI SFÂNT

Nu există vreun domeniu al vieții duhovnicești care să nu fie influențat de Duhul Sfânt atunci când i se permite plinătate în viețile noastre. Iată câteva rezultate:

a) **Viață din belșug.** În locul unei vieți strâmbe, slabe, vegetative, jalnice, omul primește o viață puternică, armonioasă, sigură, care se dăruiește

b) **Sfințirea.** Domnul ne eliberează de legea păcatului și a morții, și produce în noi roada Duhului (dragoste, bucurie, pace,...)

c) **Putere.** “Voi veți primi o putere, când se va pogorâ Duhul Sfânt...” (Faptele Apostolilor 1:8) Putere de mărturie, putere împotriva ispitelor, putere în încercări și martiraj.

d) **Glorie.** Primul scop al plinătății Duhului Sfânt este glorificarea lui Dumnezeu în viețile noastre.

CONCLUZIE:

-Acum, realizăm necesitatea și posibilitatea plinătății Duhului.

-Înțelegem că fără această plinătate suntem căldicei și fără vigoare.

-Realizăm că dacă nu ne umple Dumnezeu inima, ne-o umple altul.

-Necesitatea umplerii cu Duhul Sfânt ne este amintită și de Pilda celor zece fecioare.

-SUNTEM PLINI DE DUHUL DOMNULUI?...

VIAȚA ȘI SFINȚIREA PRIN DUHUL SFÂNT

Biblia în 1 Corinteni 1: 30-31 spune: “Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare, pentru ca, după cum este scris: „Cine se laudă, să se laude în Domnul.” Creștinii sunt făcuți sfinți numai prin Hristos, care își pune prezența Sa sfințitoare în om prin Duhul Sfânt. Noul Testament folosește de mai mult de o sută de ori expresii ca: “sfințiți prin Duhul” sau “sfințirea Duhului” (Romani 15:16, 2 Tesaloniceni 2:13) Încercăm în continuare să vedem cum se realizează această sfințire:

1. DUHUL SFÂNT DĂ CREDINCIOSULUI O NATURĂ NOUĂ

-Apostolul Petru în 2 Petru 1:4 ne spune că noi devenim părtași naturii dumnezeiești: “...El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii

dumnezeiești...”

-Apostolul Pavel vorbește când de “Hristos în noi”, când de “Duhul în noi”, când de “omul cel nou”, pentru a desemna partea divină din ființa noastră. – Coloseni 1: 27, 1 Corinteni 6: 19, Efeseni 4: 24

-Așa cum am mai spus, în momentul nașterii din nou Sfânta Treime vine să-și facă locuință pentru totdeauna în noi. ALTOIREA UNUI POM FRUCTIFER NE OFERĂ O IMAGINE FOARTE REUȘITĂ. Prin altoire o rădăcină sălbatică primește o ramură nouă și superioară care fără eforturi face doar roade bune. La fel, Duhul Sfânt devine (aduce) a doua natură în noi, cea nouă. Această natură nouă nu va produce în noi decât roade bune.

2. NATURA VECHĂ CONTINUĂ SĂ EXISTE ÎN OMUL NĂSCUT DIN NOU

ÎNTREBARE: Dacă creștinul a fost născut din nou și Duhul locuiește în el, de unde vin înfrângerile și eșecurile?

RĂSPUNS: De la natura veche care continuă să existe! După cum arborele altoit își păstrează vechea natură, totdeauna gata să dea lăstari, și credinciosul va păstra până în ultima zi a vieții pământești natura carnală, omul cel vechi, firea pământească cum o numește Scriptura. Epistolele Paulie, în mod deosebit Romani și Galateni, subliniază existența acestor două naturi în cel credincios și dușmănia dintre firea pământească și natura nouă din inima credinciosului. (Exemplu: Galateni 5: 16-17) Să analizăm în continuare ce spune Biblia despre această natură veche din noi:

a) Ce este firea pământească (carnală)?

-Nu este numai păcatul nostru, nu este numai ceea ce socotim rău în personalitatea noastră, nu este numai trupul nostru fizic, ci mai mult de atât. Firea pământească este întreaga noastră ființă, întregul nostru eu, tot ceea ce suntem în afara lui Hristos.

-Astfel, omul nou este Hristos în noi prin Duhul Sfânt, iar omul vechi suntem noi înșine în afara lui Hristos.

b) Firea umană, pământească, este prin natură vândută păcatului

-Romani 7: 14 “...dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului”

-Romani 7: 25 “...cu firea pământească, slujesc legii păcatului” Care om nu a simțit neputința de a se împotrivi răului din viața lui?

c) Această natură pământească este nevindecabilă și de neschimbat.

După cum vechea natură a arborelui altoit rămâne sălbatică și nu poate face decât fructe rele, tot așa, „firea pământească nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună” (Romani 8: 7)

d) Este posibil ca un creștin să trăiască potrivit firii pământești?

-În 1 Corinteni 3: 1-3 Apostolul Pavel îi mustră pe corinteni pentru că sunt lumești.

-OBSERVAȚIE: Cercetându-ne pe noi înșine suntem siliți să recunoaștem că, prea adesea, am fost și noi creștini carnali, pământești, firești,...

e) Consecințele perseverării în a trăi în firea pământească

Romani 8:13 “Dacă trăiți după îndemnul firii pământești veți muri...” De aceea, să ne trezim, să strigăm la Dumnezeu după eliberarea de faptele trupului. Dacă suntem sinceri, El o va face cu siguranță, întrucât este voia Lui să ne dăruiască victorie.

3. DUHUL SFÂNT ÎN NOI ARE PUTEREA DE A ÎNROBI FIREA PĂMÂNTEASCĂ

a) Duhul Sfânt este atotputernic și dacă Îl lăsăm El ne face imediat liberi.

Apostolul Pavel după ce descrie robia omului firească, exclamă: “Legea Duhului de viață în Hristos Isus, m-a izbăvit de legea păcatului și a morții” (Romani 8:2) Unde este Duhul Domnului acolo este libertate.

b) Temelia acestei victorii a fost pusă prin moartea lui Isus Hristos pe cruce.

-Pe cruce Domnul Isus nu a purtat numai păcatele noastre, El a luat cu Sine pe omul nostru cel vechi și l-a răstignit. (Romani 6:6)

-Totuși, această răstignire făcută în principiu nu devine reală decât prin consimțământul nostru și prin acțiunea constantă a Duhului Sfânt care realizează în noi ceea ce a dobândit pentru noi Hristos la Calvar.

c) Prin Duhul Sfânt putem să ținem sub stăpânire firea pământească.

-Să reluăm exemplul cu arborele altoit. Prin altoire vechea natură a fost detronată și supusă celei noi, dar nu moartă. De aceea grădinarul este chemat să vegheze pentru a tăia lăstarii cei vechi și a ține natura veche într-o stare de răstignire reală.

-Dacă însă restrâng aria de lucru a Domnului în viața mea, omul cel vechi se reînsuflește, iar eu fac experiența dureroasă a căderii.

d) Eliberarea produsă de Duhul Sfânt este progresivă și nu este “o smulgere din rădăcină”.

-Până la capăt trebuie să veghem ca omul nostru cel vechi să fie supus zilnic sub puterea Duhului Sfânt. “Cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă”, spune Biblia.

-Dacă încetăm să veghem riscăm să asistăm la revenirea fulgerătoare a firii pământești. Avem atâtea exemple sub ochii noștri...

4. CARE ESTE PARTEA OMULUI ÎN SFINȚIREA PRIN DUHUL SFÂNT?

Toate harurile divine se primesc la fel, prin predare și credință.

a) Predarea voinței în mâna lui Dumnezeu.

-Dumnezeu nu intervine ca să ne ierte, să ne nască din nou și să ne sfințească decât în clipa când ne încredințăm în mâinile Lui și-L lăsăm să acționeze.

-Chiar și cei cu o voință slabă trebuie să fie liniștiți căci Domnul nu cere decât bunăvoință sinceră. Voința și înfăptuirea sunt ale Lui. (Filipeni 2: 13)

b) Credința

-Poate unii își închipuie că prin strădaniile și luptele noastre putem atinge desăvârșirea. Să ne întoarcem privirile de la noi înșine și să le ațintim asupra lui Hristos care este pentru noi: înțelepciune, dreptate, sfințire și răscumpărare. (1 Corinteni 1: 30)

-Dacă privim la slăbiciunile noastre, la mărimea pericolelor care ne înconjoară, vom fi pierduți. Dacă însă privim prin credință la Mântuitorul, fieră pământească din interior și ispitele din afară vor fi învinse. Exemplu: Petru umblând pe mare – Matei 14: 24-31.

5. REZULTATELE SFINȚIRII

Rezultatele sfințirii prin Duhul sunt aceleași cu cele ale plinătății Duhului Sfânt:

- Prezența sfințitoare a Duhului provoacă Rода Duhului.
- Sfințirea ne face să înfăptuim dreptatea din Lege.
- Sfințirea prin Duhul curăță conștiința noastră.
- Sfințirea instaurează o părtășie tot mai mare între noi și Dumnezeu.

Concluzie

Lecția aceasta se dorește un exercițiu de a ne înțelege pe noi înșine ca și credincioși, de a înțelege întreg universul interior al ființei noastre. Să ne facem un examen de conștiință asupra punctelor discutate, punându-ne câteva întrebări personale:

- Cine domină în noi, firea veche sau Duhul?
- Am fost cu adevărat schimbați, înoiți, altoiți în Hristos?
- Suntem dispuși să răstignim zilnic firea veche?
- Avem suficientă credință în puterea Duhului Sfânt de a ne elibera și schimba?
- Se văd în noi roadele Duhului și ale sfințeniei?

Să ne gândim la Scriptura care spune: “Urmăriți... sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu” (Evrei 12: 14)

CĂLĂUZIREA DUHULUI SFÂNT

Unul din aspectele minunate ale lucrării Duhului Sfânt în viețile celor credincioși este călăuzirea, conducerea, îndrumarea. În Ioan 16: 13 Domnul Isus spune: “Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească...”

1. ÎN CE NE CĂLĂUZEȘTE DUHUL SFÂNT?

a) În cunoaștere Scripturilor. Ioan 16:13 – „vă va călăuzi în tot adevărul”

-Pentru omul firesc Biblia este o carte pecetluită. Altfel stau lucrurile cu cei care au Duhul

Sfânt. (1Corinteni 2: 10...)

-Lucrarea de iluminare este extrem de importantă. După ce a inspirat Scriptura, Duhul Sfânt ne-o face de înțeles și ne explică lucrările lui Dumnezeu. Printre altele, ne îndreaptă concepțiile deformate (de pildă despre păcat) și ne descoperă adevăruri cerești pe care nu ni le-am fi închipuit niciodată.

b) În cunoașterea stării personale. Ioan 16:8

-Fără această iluminare nu am putea să ne vedem așa cum ne vede Dumnezeu, nu am ști când greșim, ne-am afunda pe nesimțite în păcat tot mai mult.

c) În mijlocul persecuțiilor. Matei 10: 19-20

-Această promisiune se împlinește literal pentru ucenici în cazul lui Ștefan (Faptele Apostolilor 7) Cu siguranță că se împlinește și în cazul credincioșilor de astăzi când aceștia trec prin persecuții.

-Unii din nefericire abuzează de această promisiune, refuzând să studieze Scriptura, urcând chiar la anvoane nepregătiți, pe motiv că Domnul îi inspiră instantaneu în totul. Dar, promisiunea de mai sus se referă strict la momentele de persecuție.

d) În lucrarea de Evanghelizare.

-Exemplele sunt numeroase în Faptele Apostolilor: Filip – 8: 29, Petru – 10:19-20, Pavel și colaboratorii – 16: 6-7.

e) În miile de probleme ale vieții.

-Poate unii vor întreba: Sunt convins că Duhul Sfânt conduce când este vorba de Biblie și de Biserică, dar cum rămâne cu micile probleme ale vieții? În viața personală, în nevoile familiei, în cariera profesională, în relațiile cu cei din jur, în probleme de sănătate, și așa mai departe, putem beneficia de călăuzirea Duhului Sfânt?

-Păstorul cel bun merge înaintea oilor Sale fără să le părăsească vreodată. Promisiunea de călăuzire este făcută tuturor credincioșilor pentru toate împrejurările vieții. (Romani 8: 14, 1 Ioan 2: 20, 27)

-Dacă un om caută sincer voia lui Dumnezeu pentru viața sa, poate fi sigur că această voie îi va fi descoperită. Cu el se va împlini promisiunea din Isaia 30: 21 care spune: “Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: “Iată drumul, mergi pe el!”

2. CUM ÎNDRUMĂ DUHUL SFÂNT?

a) Prin Cuvântul lui Dumnezeu.

-De regulă, Duhul Sfânt ne conduce prin Sfânta Scriptură (prin litera și spiritul său).

-Prin urmare, cu cât ești mai plin de Cuvânt cu atât vei fi mai ușor de condus de către Duhul. De aceea, prin citire și studiere permanentă să ne umplem de Scripturi, prin meditație și rugăciune să căutăm să cunoaștem voia Lui pentru cauzele particulare care ne preocupă.

b) Prin împrejurări.

-Când Scriptura nu ne va fi dat instrucțiuni suficiente de precise, Duhul Sfânt ne va conduce, în spiritul Scripturilor, prin împrejurări. Sunt concursuri de împrejurări când este imposibil să nu vezi în ele o indicație. Convingerea noastră launtrică va deveni atât de puternică încât nu vom ezita.

c) Prin instinctul sfințit. (bunul nostru simț sfințit)

-Sunt unii care își închipuie că pentru a fi călăuziți de Duhul Sfânt este nevoie mereu de câte o intervenție supranaturală...

-În cartea Faptele Apostolilor vedem atât intervenții supranaturale pentru călăuzire, dar vedem și împrejurări în care apostolii rezolvă problemele într-un mod foarte natural. Exemplu: Conferința de la Ierusalim – Faptele Apostolilor 15. După ce apostolii rezolvă problema ivită în lucrare fără intervenție supranaturală, ei notează: “Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă.

d) Prin uși închise.

-Este ciudat că pentru mulți, îndrumarea Duhului Sfânt îi determină totdeauna să facă ceea ce le place...

-Ori, Dumnezeu uneori se opune dorințelor noastre. (Faptele Apostolilor 16: 6-7) Înțelept este să căutăm mereu voia lui Dumnezeu, atât în cele mici cât și în cele mari, și să nu trecem peste voia Lui.

3. ÎN CE CONDIȚII NE CĂLĂUZEȘTE DUHUL SFÂNT?

-În Biblie nu este promisă călăuzirea Duhului Sfânt persoanelor neconvertite. Așa dar, nici

un om nu trebuie să se aștepte la o călăuzire divină decât după ce a urmat pașii întru mântuire.

a) Călăuzirea este oferită acelor care cred în călăuzirea Domnului. (Evrei 11: 6)

b) Călăuzirea este oferită acelor care nu sânt despărțiți cu nimic de Domnul. (Iosua 7)

c) Călăuzirea este oferită acelor care se leapădă de voia lor.

-Prea adesea ne rugăm ca Dumnezeu să ne descopere voia Sa ca apoi, în momentele hotărâtoare, să facem după capul nostru.

d) Călăuzirea este oferită acelor care au învățat să aștepte cu răbdare răspunsul Domnului.

-Dumnezeu a promis să ne călăuzească în toate împrejurările dar și-a rezervat ceasul intervenției. Prin urmare, școala răbdării este necesară.

-ÎNTREBARE: Sunt momente când așteptarea nu mai este posibilă, atunci, în ce sens trebuie să acționăm ca să nu ne înșelăm?

RĂSPUNS: În cazul acesta, după ce am căutat în Scriptură, venim înaintea lui Dumnezeu cu o rugăciune de felul acesta: "Doamne, vreau să fac voia Ta și nu a mea: călăuzește-mă! Mi se pare că cutare soluție este mai bună și mă opresc asupra ei. Dar dacă această hotărâre pe care o iau nu este după voia Ta, Te rog să-i împiedici realizarea."

Încheiere

În Vechiul Testament se află o imagine foarte grăitoare a felului în care Duhul Sfânt luminează și călăuzește pe poporul lui Dumnezeu – Exodul 14: 19-20, Numeri 9: 15-23.

DUHUL SFÂNT ȘI BISERICA (ADUNAREA)

• Până acuma ne-am ocupat de persoane și lucrarea Duhului Sfânt în general și de lucrarea Lui în inima omului. În continuare ne vom ocupa de lucrarea Duhului Sfânt în colectivitate.

1. DUHUL SFÂNT ALCĂTUIEȘTE BISERICA

-Nu numai că Duhul Sfânt naște din nou pe oamenii care cred, dar El și alcătuieste cu ei Trupul lui Hristos, Biserica. (Efeseni 5:23, 1 Corinteni 12: 13,27)

-Biserica a fost întemeiată la Rusalii. Iată cum:

a) Hristos a murit "ca să adune într-unul singur pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți" (Ioan 11:32) El împăcase prin Cruce pe oameni cu Dumnezeu și îi apropiase pe unii de alții. (Efeseni 2:15)

• b) Apoi Duhul Sfânt s-a pogorât și i-a botezat în Hristos pe cei 120 din camera de sus pentru a deveni cu El un organism viu.

c) Începând cu Rusalii, toți cei care se convertesc sunt alăturați acestui trup prin aceeași experiență tainică a botezului în Duhul. Dumnezeu face lucrul acesta. De la Rusalii nu mai există credincioși izolați, independenți unii de alții, ci toți sunt mădulare (organe) ale unui singur Trup, al cărui cap este Hristos. În afara acestui Trup, în afara Bisericii nu există mântuire, de aceea trebuie să ne asigurăm că facem parte din ea.

2. DUHUL SFÂNT ASIGURĂ UNITATEA BISERICII

-Prin definiție nu există decât o singură Biserică, un singur trup, care transcende granițe, culturi și chiar veșnicia.

-În sânul Bisericii nu trebuie să se creeze unitate, ea există deja, este un dat divin. (Galateni 3: 27-28)

-Cea ce trebuie să face noi este nu să creem unitate, ci s-o păstrăm. Efeseni 4: 3 spune: "Căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii."

-În Trup, în Biserică, există o unitate dată, dar nu uniformitate, ci unitate în diversitate. Duhul Sfânt care a creat Biserica a făcut mădulare diferite ca să se completeze și să se susțină reciproc. (1 Corinteni 12: 12-26)

- Efeseni 4: 4-6 ne învață care este temelia de nezdruncinat a unității...

3. DUHUL SFÂNT FACE DIN BISERICĂ TEMPLUL SĂU

- 1 Corinteni 6: 19, 2 Corinteni 6: 16, Efeseni 2: 20,22, 1 Petru 2: 5 – Afirmațiile din

versetele amintite aici ne fac să înțelegem, dacă dorim, privilegiile și sfințenia Bisericii, pe de-o parte, și datoria ei față de Cel ce binevoiește să-și pună prezența în ea.

4. DUHUL SFÂNT DĂ BISERICII DARURILE SALE

-În Biserică Duhul Sfânt dă fiecărui mădular, pentru slujire, cel puțin câte un dar. (1 Corinteni 12: 11)

-După Efeseni 4: 11-12 darurile făcute Bisericii nu sunt numai abilități ci și oameni cărora Domnul le-a încredințat slujbe.

-În Biserică totul vine de sus, dar și omul are partea lui. Dacă grupări religioase, biserici locale, sunt așa de sărace în daruri și oameni pregătiți, nu este din cauza lui Dumnezeu, ci din cauza oamenilor care adesea împiedică apariția acestor daruri la ceilalți sau refuză să răspundă vocației ce le este adresată personal prin Duhul Sfânt. Așa dar, să-l lăsăm pe Duhul Sfânt să lucreze liber în noi și printre noi.

5. DUHUL SFÂNT CONDUCE BISERICA

Cartea Faptele Apostolilor ne arată cât se poate de clar acest lucru:

a) Duhul Sfânt cheamă pe slujitorii lui Dumnezeu

-Faptele Apostolilor 13: 2 “Duhul Sfânt a zis: “Puneți-mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.”

-Faptele Apostolilor 20: 28 “Luați seama la voi înșivă și la toată turma peste care va pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți biserica Domnului...”

b) Duhul Sfânt îi călăuzește și îi susține în lucrare

-Faptele Apostolilor 13: 4 “Barnaba și Saul, trimeși de Duhul Sfânt, s-au coborât...”

-Faptele Apostolilor 16: 6-7 „Fiincă au fost opriți de Duhul Sfânt...dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie...”

c) Duhul Sfânt inspăiră hotărârile Bisericii

-Domnul Isus promisese ucenicilor Săi că Duhul Sfânt îi va călăuzi în tot adevărul. Această promisiune s-a împlinit în mod minunat la conferința de la Ierusalim – Faptele Apostolilor 15.

d) Duhul Sfânt vorbește Bisericii

-În cartea Apocalipsa de șapte ori se aud cuvintele acestea: “Cine are urechi să audă ce zice Bisericii Duhul”

- Și astăzi Duhul Sfânt vorbește și adresează mesaje de îmbărbătare, muștrare, chemare. În ce fel? / Subliniind brusc și cu putere un pasaj din Scriptură / Folosind un om care devine purtătorul Său de cuvânt / Prin gânduri care stăruiesc în minte / Prin vocea profundă a evenimentelor / Printr-un cuvânt așezat în minte în timpul rugăciunii.../

-Dumnezeu are totdeauna ceva să ne spună, să avem urechi!

6. DUHUL SFÂNT ARE GRIJĂ DE CRȘTEREA BISERICII

-Faptele Apostolilor 9: 81 “Biserica se bucura de pace în toată Iudea, Galilea și Samaria, se întărea sufletește, și umbla în frica Domnului, și cu ajutorul Duhului Sfânt se înmulțea.”

-Eforturile omenești (enumeră) nu ajung pentru creșterea Bisericii. Este necesar ajutorul Duhului Sfânt!

7. HRISTOS, PRIN LUCRAREA DUHULUI SFÂNT, ESTE PENTRU TOTDEAUNA CAPUL BISERICII

Ca și o concluzie putem spune că: / Duhul Sfânt întemeiază Biserica / Îi asigură unitatea / Face din ea Templul Său / Îi dă resursele Sale / O conduce și o face să crească / Având în vedere această stare de lucruri, poate am fi tentați să întrebăm: Care este atunci rolul lui Isus Hristos?

a) Să nu uităm că, așa cum am zis de mai multe ori, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt una, și că, acolo unde se găsește Una din Persoanele Trinității Sfinte, sunt cu Ea și celelalte două.

b) Rolul Duhului Sfânt nu este de a vorbi despre Sine însuși, ci de a glorifica pe Hristos (Ioan 16: 13-14)

c) În Trup, Duhul Sfânt nu acționează pentru El, ci, câștigă suflete pentru Hristos, le transformă după chipul lui Hristos și dă mădularelor viața lui Hristos. Hristos rămâne Capul Bisericii, conducătorul suprem, Mântuitorul.

d) În fine, Biserica va fi veșnic și desăvârșit unită cu El atunci când va fi luată la cer.

ÎNCHEIRE

În Geneza 24 se află o imagine foarte frumoasă despre rolul Duhului Sfânt care este întruchipat de Eliezer.

-Așa cum Avraam a trimis pe Eliezer cu porunca de a aduce o mireasă pentru fiul său Isaac, tot așa Dumnezeu își trimite Duhul în lume ca să caute și să pregătească Biserica, Mireasa Fiului Său.

-Duhul Sfânt îi câștigă inima omului nu vorbind despre Sine ci despre Mielul divin. El îi dă din darurile lui Hristos, arună a gloriei și fericirii cerești.

-Apoi, când este gata o ridică la întâlnirea cu Domnul pentru Nunta Mielului.

Așa dar, toate în Biserică (inclusiv noi) sunt de la Dumnezeu, pentru Hristos, prin Duhul Sfânt. Amin!

DUHUL SFÂNT ȘI SLUJIREA

UNGAREA CU DUHUL SFÂNT

-Fără Duhul Sfânt nu avem mântuire, dar este evident că fără El nici nu putem să slujim lui Dumnezeu după planul Lui, căci doar El ne dă viziune și putere. Domnul Isus a spus: "Cine crede în Mine, va face și el lucrurile pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl... Și Eu voi ruga pe tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor..." (Ioan 14: 12, 16) Apostolul Petru a fost primul care a împlinit aceste cuvinte în ziua Rusaliilor.

-Sfânta Scriptură declară că în ce privește slujirea credincioșilor aceștia sunt unși de către Duhul și cu Duhul. – 2 Corinteni 1: 22-23, 1 Ioan 2: 20, 27.

Ce înseamnă această ungere?

-Prin ungere credincioșii sunt puși deoparte, consacrați pentru slujirea lui Dumnezeu. Ungerea Duhului este pregătirea în vederea sarcinii care ne va fi încredințată.

-Vechiul Testament ne ajută să înțelegem adevărul cu privire la ungerea Duhului. În vechime preoții (Exodul 28: 41, 40: 13-15), împărații (1 Samuel 10: 1, 16: 13), profeții (1 Împărați 19: 16) erau unși cu ulei în vederea lucrării. Ungerea cu undelemn era o dovadă a alegerii divine pe de-o parte, și deasemeni, o anticipare a ceea ce va face Dumnezeu cu omul ales. Ungerea exterioară era o dovadă a ungerii interioare.

-Fiecare din aceste trei exemple se aplică Domnului Isus și urmașilor Săi. Despre Domnul Isus se spune că a fost uns cu Duhul Sfânt și cu putere, iar despre credincioși se spune că "au primit ungerea Celui Sfânt"

-Harul ungerii Duhului este primit la nașterea din nou, atunci când Îl acceptăm pe Hristos ca Domn și Mântuitor. Odată cu această ungere tainică credinciosul primește și anumite "unelte" – daruri – pentru a putea împlini lucrarea la care este chemat, daruri care pentru început sunt în stare latentă.

DARURILE DUHULUI SFÂNT

1. Ce este un dar duhovnicesc sau un dar al Duhului?

-Este calificarea dată de Duhul Sfânt fiecărui credincios individual în vederea slujirii în cadrul trupului lui Hristos. Apostolul Pavel explică acest lucru folosind imaginea trupului și a mădurelor (organelor) lui – 1 Corinteni 12.

-Din punct de vedere fizic un trup are mai multe organe, diferite dar toate indispensabile, fiecare îndeplinind o funcție care completează pe cealaltă. La fel stau lucrurile și cu cei credincioși: ei formează trupul lui Hristos, fiecare primind din partea Duhului Sfânt un dar specific care corespunde funcției (lucrării) la care au fost chemați în trup. – 1 Corinteni 12: 11, 27

2. Care sunt diferitele daruri duhovnicești?

-Să observăm mai întâi că Duhul Sfânt este Unul singur, și că toți credincioșii primesc același Duh fără deosebire. Dar Duhul Sfânt care este Unul singur cheamă pe credincioși la diferite lucrări împărțind daruri după cum voiește. Iată mai jos o listă de daruri așa cum ne sunt prezentate

în cele trei texte din Noul Testament în care sunt amintite, 1 Corinteni 12: 4, 8-10, 28; Efeseni 4: 11; Romani 12: 6-8:

1. darul înțelepciunii
2. darul cunoștinței
3. darul credinței
4. darul vindecărilor
5. darul minunilor
6. darul profețiilor
7. darul limbilor
8. darul deosebirii duhurilor
9. darul tălmăcirii limbilor
10. darul apostolatului
11. darul învățaturii
12. darul ajutorărilor
13. darul cârmuirilor
14. darul de a fi evanghelist
15. darul de a fi păstor
16. darul milosteniei

-După unii comentatori biblici lista de mai sus nu este completă și deci pot exista și alte daruri, alții însă sunt de părere că de vreme ce alte daruri nu sunt amintite și nici nu se face aluzie la ele în Noul Testament, enumerarea de mai sus este completă. Oricum ar fi, important este că oricare ar fi sarcina la care ne cheamă Dumnezeu, El ne va da imediat prin Duhul calificarea necesară.

3. Cine alege darul pe care trebuie să-l primim?

-Vor fi unii care abuzând de exprimarea Apostolului Pavel din 1 Corinteni 12: 31 “Râvniți după darurile cele mai bune” să dorească cu orice preț un anumit talant. Mulți au făcut așa, și pentru că nu li s-a împlinit dorința, au căzut pradă descurajării.

-Dacă n-ar depinde decât de noi să alegem, nu ne-ar place la toți să conducem, de exemplu? Sau lucrarea de predicare? Dar dacă toți am conduce, sau toți am predica, unde ar fi celelalte?

-Dumnezeu este cel care hotărăște în mod suveran pe cine unde să-l pună și ce calificare să-i dea: “Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.” (1 Corinteni 12: 11) Evrei 2: 4 vorbește de asemenea despre darurile Duhului Sfânt împărțite “potrivit voii Sale.”

4. Fiecăruia copil al lui Dumnezeu îi este dat un dar.

-ÎNTREBARE: În trupul de carne există vreun organ nefolositor? ... În 1 Corinteni 12 cu privire la daruri se folosesc expresiile: “toți, fiecare, fiecăruia.”

-Ce privilegiu să știm că prin harul lui Dumnezeu cu toții suntem buni la ceva și că Domnul, ca și Biserica, au nevoie de noi. Celui mai umil, neînsemnat, tânăr convertit, Duhul Sfânt îi dă un dar.

Observații

-Credincioșii nu primesc toți același dar. 1 Corinteni 12: 8-10 spune: “...unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune,... altuia credința,...”

-Darurile sunt pentru slujire, nu pentru mărire. Efeseni 4: 12 spune: “...pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea Trupului lui Hristos,...”

-Există daruri și funcții (slujbe) mai importante decât altele. 1 Corinteni 12: 28 spune: “Dumnezeu a rânduit... întâi apostoli, al doilea profeți,...” și 1 Corinteni 14: 5, 19 spune: “Cine proroceste, este mai mare decât cine vorbește în limbi...”

-Posedarea unui dar nu este întotdeauna garanția unei mari spiritualități. Apostolul Pavel scrie corintenilor că nu le lipsea nici un dar însă în același timp îi acuză că încă erau carnali, prunci în Hristos (1Corinteni 1:7, 3: 1-3)

Încheiere

-Știi care este darul tău? Cunoști la ce te-a chemat Domnul? Dacă nu știi, probabil este din cauză că nu te-ai pus niciodată la dispoziția lui Dumnezeu și nu L-ai lăsat să-ți arate când și cum

dorește să te folosească. Nu vrei ca astăzi să repara această greșeală? Să-I ceri lui Dumnezeu să te folosească pentru cauza Lui?

-Există daruri duhovnicești, enumerate mai sus, există și abilități naturale cum ar fi o memorie bună sau talent muzical care se primesc la nașterea fizică, și unele și altele își au originea în Dumnezeu care a făcut atât trupul cât și sufletul. Este un lucru secundar ce dar sau ce talente avem, important este să le punem în lucru pentru Dumnezeu.

-Prin urmare, chiar dacă pentru început nu vedem nimic deosebit la noi, să lucrăm, să nu refuzăm nici o provocare. În timp vom descoperi că unele lucruri le facem cu mai multă plăcere și succes, pe când altele cu mai puțină. Vom observa că pentru unele servicii vom fi mai apreciați decât pentru altele. Vom înțelege în felul acesta pentru ce am fost hărăziți și pentru ce nu.

-Asigură-te că nu ești un mădular nefolositor, parazit sau paralizat în Trupul lui Hristos. Scriptura spune că dacă nu ne folosim darurile pentru Gloria lui Dumnezeu și binele celor din jur, cu dragoste și în curăție, darurile ne vor servi la condamnarea noastră. (Matei 7: 22-23, 25: 14-30)

EXAMINAREA DARURILOR DUHOVNICEȘTI

1. DARUL APOSTOLIEI

În sens general cuvântul apostol înseamnă “unul care este trimis”. Într-un sens foarte larg orice misionar care face o lucrare pe un teren virgin spiritual este un apostol, un trimis. Dar, sensul precis de apostol se referă la cei Doisprăzece și încă la câțiva (Pavel sau Barnaba) care au fost chemați să întemeieze Biserica și să-i definească crezul. În sensul acesta primar darul apostoliei nu mai există astăzi.

2. DARUL PROFETIEI (PROROCIEI)

-Ca și în cazul apostoliei există și în cazul prorociei un înțeles larg al termenului și unul primar. După 1 Corinteni 14: 3 prorocia este orice proclamare a Cuvântului spre zidire, sfătuire și mângâiere. Din punc de vedere al vremurilor biblice, prorocul era omul capabil să prezică viitorul prin revelație specială venită direct de la Dumnezeu.

-În Faptele Apostolilor există câteva cazuri în care anumite persoane au prezis viitorul (Faptele Apostolilor 11: 27-28, 21: 10-11) În Biserica primară exercitarea darului profeției consta cel mai adesea în aducerea unui mesaj inspirat pentru avertizare sau învățare. Prin faptul că duhul omului putea să ia foarte ușor propriile lui gânduri drept inspirație divină, regula impusă de Apostolul Pavel era ca orice profeție să fie judecată de ceilalți care aveau acest dar, iar femeilor le era interzis să vorbească în adunare.

-Este ușor de înțeles accentul pus în vremea aceea pe prorocie și recomandarea lui Pavel de a râvni în direcția aceasta. Prima generație nu poseda Noul Testament și nu aveau întotdeauna în mijlocul lor un apostol care să le poată oferi o învățătură din sursă sigură. Dar de când Biblia este terminată, iar prin cartea Apocalipsa avem viitorul făcut clar, darul profeției nu mai este atât de necesar ca la început.

-În timp darul profeției se va confunda cu darul îndemnării sau predicării puternice a Cuvântului lui Dumnezeu, Cuvânt care în mare parte este o profeție. “Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.” (Apocalipsa 19: 10)

-Unii pretind astăzi că au darul profeției din Biserica primară, susținând că Dumnezeu vorbește prin ei. Evident, Dumnezeu este atotputernic și poate să-și trimită mesajul oricând și oricum. Dar când cuvintele acestor preinși profeți sunt vagi și irelevante, când predicțiile rostite nu se împlinesc, când dau la iveală mesaje care contrazic Biblia, suntem obligați să constatăm falsul determinându-ne să fim prudenți.

-Dar vor zice unii: îți spune adevărul! Întreb: ghicitoarele și vrăjitorii nu o fac? De ce trebuie să ne lăsăm amăgiți de unii și de alții când avem Cuvântul prorociei notat în Biblie la care suntem îndemnați să lum seama? Dacă acest Cuvânt viu și autentic al lui Dumnezeu nu ne va ajunge, nu ne va ajunge nimic!

3. DARUL DE A FI EVANGHELIST

Capacitatea de a proclama mesajul Evangheliei cu o claritate excepțională. O NEVOIE ACUTĂ ASTĂZI..

4. DARUL DE A FI PĂSTOR

Capacitatea de a îngriji, hrăni și proteja poporul lui Dumnezeu dintr-un anumit loc.

5. DARUL DE A FI ÎNVĂȚĂTOR

Capacitatea de a învăța Scripturile, de a explica oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu într-o formă clară și coerentă.

6. DARUL ÎNȚELEPCIUNII ȘI CUNOAȘTERII

Capacitatea de a înțelege în profunzime realitatea și voia lui Dumnezeu.

7. DARUL CREDINȚEI

Fiecare credincios are credința care mântuiește dar aici se vorbește despre capacitatea de a crede că Dumnezeu va împlini nevoi concrete. Exemplu de oameni care au avut acest dar: G. Muller și H. Taylor.

8. DARUL MINUNILOR ȘI VINDECĂRILOR

-Capacitatea de a face semne speciale ca de exemplu vindecarea fizică.

- În istoria poporului lui Dumnezeu minunile și vindecările nu au fost o constantă. Sunt cunoscute trei mari perioade în care semnele au apărut și în fiecare au avut o semnificație deosebită. Moise și Iosua (Darea Legii și formarea statului Israel), Ilie și Elisei (Perioada de profundă apostazie a lui Israel), Domnului Isus și Apostoli (Predicarea Evangheliei și formarea Bisericii) În toate aceste cazuri minunile, printre care și vindecarea, au fost practicate pentru a întări și sublinia lucrarea lui Dumnezeu. Observăm că fiecare din aceste perioade în care minunile au abundat au durat două generații, iar spre sfârșitul fiecărei decade minunile au scăzut mult în intensitate.

-Cum stau lucrurile astăzi cu privire la minuni și vindecări? Puterea lui Dumnezeu nu poate fi limitată de nimic. Este o greșeală pe care o fac astăzi creștinii când își pun nădejdea în științele lumesti și în priceperea oamenilor și nu în puterea Domnului. Domnul poate să vindece și astăzi, dacă dorește, fie direct, fie în urma unei rugăciuni (Iacov 5: 14-15), fie prin intermediul unei unelte omenești.

-Cu privire la darul vindecărilor se cer niște precizări:

-Nu este dat tuturor

-Poate fi retras

-Nu are efect în toate cazurile

-Poate fi adesea falsificat

-Nu este voia lui Dumnezeu să fim mereu vindecați, dacă ar fi așa nu am mai muri.

-Dumnezeu urmărește cu prioritate nu confortul nostru, ci caracterul.

9. DARUL DEOSEBIRII DUHURILOR

Capacitatea de a discerne între adevăr și fals în ce privește o învățătură sau o lucrare. Puține epoci aveau mai multă nevoie de acest dar ca a noastră. Avem în Biblie porunca de a “nu da crezare oricărui duh, ci de a cerceta duhurile dacă sunt de la Dumnezeu.” (1 Ioan 4: 1) Să-L rugăm pe Domnul să ne binecuvinteze cu discernământ!

10. DARUL VORBIRII ÎN LIMBI ȘI TĂLMĂCIRII LIMBILOR

-Manifestarea limbilor în vremea Apostolilor era de două feluri:

a) Capacitatea de a vorbi una sau mai multe limbi străine fără a le fi învățat în prealabil – Singurul exemplu îl avem în Faptele Apostolilor capitolul 2.

b) Capacitatea de a vorbi lui Dumnezeu în rugăciune într-un limbaj neînțeles celor din jur și chiar propriei inteligențe – 1 Corinteni 14: 2, 14. Foarte probabil că Apostolul Pavel vorbindu-le corintenilor despre vorbirea în limbi se referă al acest tip de experiențe.

-Tălmăcirea limbilor este capacitatea de a interpreta sau traduce un mesaj într-o limbă înțeleasă de ascultători.

-În 1 Corinteni 14 despre vorbirea în limbi se spune:

a) prin vorbirea în limbi omul se adresa lui Dumnezeu (2)

b) vorbirea în limbi era o vorbire tainică, neînțeleasă (2)

c) cine vorbea în limbi se zidea pe sine nu și pe cei din jur (4)

d) cel care avea darul vorbirii în limbi trebuia să se roage pentru a primi și darul de a traduce (13)

e) în timpul vorbirii în limbi mintea celui ce se ruga este fără rod (14)

f) în lipsa traducerii vorbirea în limbi trebuia practică doar în particular (28)

g) vorbirea în limbi nu trebuia împiedică (39)

h) atât manifestarea prorociilor cât și a vorbirii în limbi trebuia făcută într-un mod cuviincios și ordonat (40)

-Ființă probabil corintenii abuzau de darul vorbirii în limbi Apostolu Pavel se vede nevoit să instituie reguli stricte în ce privește folosirea acestui dar:

a) toate să fie făcute spre zidire sufletească (26)

b) numai doi sau trei aveau voie să vorbească într-un serviciu divin (27)

c) nimeni nu avea voie să vorbească în limbi public dacă mesajul nu putea fi interpretat (28)

d) profeția trebuia preferată vorbirii în limbi (1,39)

e) femeile trebuiau să tacă în adunare. (34)

-În ce privește actualitatea vorbirii în limbi păreri sunt împărțite. Indiferent dacă cineva crede că darul biblic al limbilor este dat și astăzi, sau nu, învățătura potrivit căreia limbile sunt un semn necesar al botezului cu Duhul Sfânt este o erezie care trebuie combătută cu toată fermitatea. Pavel a spus că toți credincioșii din Corint erau botezați (1 Corinteni 12:13), dar nu toți vorbeau în limbi (1 Corinteni 12:30). Atât mântuirea, cât și primirea Duhului Sfânt se obțin în același moment, prin credință și numai prin credința în Domnul Isus. (Vezi Epistola către Galateni)

11. DARUL AJUTORĂRII, MILOSTENIEI ȘI DĂRNICIEI

Capacitatea de a servi și ajuta în sensul cel mai larg. Capacitatea de a fi generoși cu bunurile noastre. Întrucât în natura sa adamică omul este o ființă egoistă, o slujire de felul acesta, între bolnavi, săraci, necăjiți, bătrâni, singuri, cere cel mai mult o calificare supranaturală.

12. DARUL CĂRMUIRII

Capacitatea de a administra și conduce treburile Bisericii. În cercurile noastre religioase, absența unei conduceri adecvate, după voia lui Dumnezeu, se face adesea crunt simțită. Cei care se pun înainte nu sunt totdeauna cei mai duhovnicești oameni și riscă să se lase antrenați mai mult de înțelepciunea omenească și energia cărnii decât de darul Duhului. Este credem și aici un subiect important de rugăciune!

PRECIZĂRI:

a) Aș dori să remarcăm că darurile ca înțelepciune, evanghelizare, conducere sau milostenie sunt la fel de supranaturale ca darurile zise "minunate" (vindecare, profeție, limbi) întrucât provin toate din Duhul Sfânt.

b) Există părerea că dacă creștinii ar fi mai pocăiți Duhul s-ar manifesta cu mai multă putere în generația noastră, lucru care este adevărat. Dar să remarcăm că, dacă unele daruri nu s-au manifestat în anumite vremuri cauza, nu a fost totdeauna necredința oamenilor, ci voia lui Dumnezeu.

c) Există astăzi un apetit mare pentru lucruri spectaculoase și nemaipomenite. Să remarcăm însă că în cea mai mare parte a istoriei lui Israele și a Bisericii mântuirea și voia lui Dumnezeu s-au petrecut în liniște și pace. Iar oameni deosebit de apreciați de Dumnezeu ca Avraam, David, Ioan Botezătorul n-au făcut nici o minune.

d) Dacă astăzi semne deosebite se produc mai degrabă în câmpurile de misiune, este pentru că situația de aici se aseamănă cu începuturile Evangheliei în lumea romană. Din acest punct de vedere lumea noastră creștină este sensibil diferită.

e) Bineînțeles că Dumnezeu este suveran și dacă-I place să acorde un dar sau altul și astăzi o poate face. Totuși, să nu uităm că Sfânta Scriptură vorbește foarte mult despre falsuri în vremurile din urmă. (Matei 24: 24) Să fim deci atenți! Fără să limităm manifestarea Duhului Sfânt prin necredința sau nesupunerea noastră, să ne amintim că există minuni și daruri duhovnicești falsificate.

f) Astăzi spiritismul, știința (așa zis) creștină, budismul, și multe alte mișcări care nu au nimic cu Evanghelia fac minuni, vindecă bolnavi, profetesc și vorbesc în limbi. Numai o supunere desăvârșită față de Domnul și Cuvântul Său va putea să ne păzească de rătăcire.

ÎNCHEIERE

-Este un mare privilegiu pe care ni-l oferă Domnul de a ne chema în via Sa. Este o mare

binecuvântare să fi lucrător împreună cu Dumnezeu. Pentru a ne împlini menirea Duhul Sfânt ne pune la dispoziție abilități duhovnicești și ne spune să râvnim după ele (1 Corinteni 12: 31, 14: 1)

-Tocmai ai primit informații cu privire la darurile puse de Domnul la dispoziția Bisericii. Acum caută să identifici care din ele se află în viața ta și punele la lucru. Lui Timotei, mentorul său, Apostolul Pavel, îi poruncește: “Nu fi nepăsător de darul care este în tine” și “Înflăcărează darul lui Dumnezeu care este în tine” (1 Timotei 4: 14, 2 Timotei 1: 6)

DUHUL SFÂNT ȘI DISCIPLINELE SPIRITUALE

Disciplinele spirituale principale din viața credinciosului sunt în număr de patru: cercetarea Scripturii, rugăciunea, părtășia frățească și mărturisirea publică a credinței. Întrucât despre două din aceste discipline, cercetarea Scripturii și părtășia frățească, am discutat în lecțiile trecute aici ne vom ocupa de influența Duhului Sfânt în viața de rugăciune și mărturie.

DUHUL SFÂNT ȘI RUGĂCIUNEA

Biblia declară că: “...Duhul ne ajută în slăbiciunile noastre: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.” (Romani 8: 26) Din natură, noi nu știm să ne rugăm și avem nevoie de ajutor supranatural din mai multe motive:

1. Rugăciunile noastre sunt egoiste

Duhul Sfânt ne învață să mijlocim pentru Împărăția lui Dumnezeu și pentru cei din jurul nostru. În pasajul din Romani 8 se vorbește în două rânduri despre Duhul care mijlocește. Ce înseamnă aceasta? Când noi ne consacram rugăciunii și mijlocirii, El ne inspiră gândurile și cuvintele. În felul acesta Duhul Sfânt ne face din cerșetori egoiști colaboratori cu Dumnezeu.

2. Rugăciunilor noastre le lipsește discernământul

Scriptura spune că „dacă cerem ceva potrivit cu voia Domnului, suntem ascultați” (1 Ioan 5: 14) Dar uneori această voie a lui Dumnezeu este greu de cunoscut. Domnul ne cunoaște slăbiciunile și ne vine în ajutor prin Duhul Sfânt. El ne călăuzește în tot adevărul și ne inspiră cererile potrivit cu voia Sa, pe care le va putea împlini.

3. Rugăciunile noastre sunt reci și inconstante

Trebuie să recunoaștem că prea adesea ne rugăm pentru că trebuie să o facem. Rugăciunilor noastre rostite de multe ori doar de pe vârful buzelor le lipsește căldura și pasiunea pentru că inimile și duhurile noastre rămân indiferente față de gravitatea păcatului, a pierzării sufletelor și a intereselor Dumnezeului nostru. Aici intervine ajutorul Duhului Sfânt, dacă este dorit, care ne aduce aminte că trebuie să ne rugăm, ne dă lumină și pune în noi dorință.

4. Rugăciunilor noastre le lipsește puterea și credința

Cererile noastre rămân adesea neascultate pentru că sunt făcute superficial și fără credință. Ori fără credință este imposibil să fim plăcuți lui Dumnezeu. Cine ar putea deci să ne dăruiască ce ne lipsește, dacă nu Duhul Sfânt care este și un Duh de credință și tărie. (Efeseni 3: 20)

Concluzie

Având aceste promisiuni nu trebuie decât să chemăm Duhul Domnului într-o măsură îndoită în viețile noastre. Să ne supunem lui Dumnezeu și să ne rugăm prin Duhul Sfânt, zicând asemeni ucenicilor: “Doamne, învațane să ne rugăm!”

DUHUL SFÂNT ȘI MĂRTURISIREA CREDINȚEI

1. Este specificul Duhului Sfânt să aducă mărturie – Ioan 15:26, 16:13-14

De când Isus Hristos s-a înălțat la cer este lucrarea Duhului Sfânt de a aduce mărturie pretutindeni despre El. Duhul Sfânt vine să descopere, să glorifice și să pună în mod spiritual în noi pe Cel care s-a dat pentru noi.

2. Și credincioșii trebuie să depună mărturie despre Domnul Isus

Duhul Sfânt dorește să depună mărturie prin noi și împreună cu noi, aceia care l-am cunoscut pe Domnul, căci este scris: “...și voi deasemenea veți mărturisi...” (Ioan 15: 27) Dumnezeu a dat sarcina de a duce mai departe Vestea Bună nu unor îngeri ci oamenilor – Matei 28: 19, Marcu 16: 15.

3. Mărturia noastră este depusă prin Duhul Sfânt..

-Domnul Isus care cunoaște slăbiciunile noastre și incapacitatea noastră de a vesti mesajul Său ne face o promisiune măreață: "...veți primi o putere, când se va coborâ Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului. (Faptele Apostolilor 1: 8)

-Obsevați vă rog cât de apatici și temători erau ucenicii înainte de Rusalii, și cum după primirea puterii promise au devenit plini de curaj și îndrăzneală înregistrând victorii după victorii. (Ex. Petru și Ștefan)

-Despre cuvântul predicat de către Apostolul Pavel acesta spune: "Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,..." (1 Corinteni 2:4)

CONCLUZIE

-Viața de credință este de neconceput fără prezența și ajutorul Duhului Sfânt. Duhul Domnului ne luminează să înțelegem Scripturile și pune în inima noastră dragoste și interes pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt zidește Biserica și îi ține împreună pe credincioși. Duhul Domnului ne mână către rugăciune, ne inspiră gândurile și ne dă putere să veghem. Duhul Sfânt crează împrejurări, pregătește oameni și ne dă curajul de a predica mântuirea prin Domnul Isus.

-Prin urmare, prin Duhul lui Isus avem lumină cerească, părtășie caldă, viață duhovnicească, curaj de a fi martori. Să-L chemăm în viețile noastre într-o măsură îndoită și să-L lăsăm să se manifeste în toată frumusețea și puterea Sa, pentru a alunga dezorientarea, egoismul, slăbiciunile și timiditatea din viețile noastre.

LUCRAREA VIITOARE A DUHULUI SFÂNT

1. DUHUL SFÂNT ȘI ISRAEL

-Studiind Vechiul Testament am văzut cum Dumnezeu a promis poporului Său un nou legământ prin care El va pune Duhul Său pentru totdeauna în inima tuturor credincioșilor. (Jeremia 31: 31)

-Israel a respins acest legământ a cărui mijlocitor era Domnul Isus. Dumnezeu s-a îndreptat deci spre neamuri.... Din cauza aceasta va pierde Israel pentru totdeauna harul? Nu!

-Sfânta Scriptură spune în mai multe rânduri că în vremurile din urmă tot Israelul va fi mântuit. Duhul Sfânt va fi revărsat peste ei și-L vor recunoaște pe Mesia. (Isaia 32: 13-15) Ezechel după ce vorbește despre promisiunea universală a primirii Duhului (Ezechel 36: 26-27), are o viziune deosebită despre regenerarea lui Israel (Ezechel 37)

-Această renaștere se va întâmpla atunci când Israel se va întoarce dintre popoare. Zaharia spune că, Israel adunat de la marginile pământului (8: 1-8, 10: 6-10), va fi atacat de toate națiunile (12: 3-9). "Atunci zice Domnul, voi turna peste Casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și rugăciune, și-și vor întoarce privirile spre Mine pe care L-au străpuns..." (Zaharia 12:10)

-Romani 11: 25-27 ne spune că Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până când ușa harului va fi deschisă pentru popoarele lumii. Apoi tot Israelul va fi mântuit. În vremea aceea Duhul Sfânt va face pentru Israel ce a făcut pentru restul omenirii, îi va convinge pe evrei cu privire la păcat, iar ei se vor smeri.

-Întoarcerea evreilor în țara lor și pocăința acestora este una din marile semne dinaintea revenirii Mântuitorului.

2. DUHUL SFÂNT ȘI ZILELE DIN URMĂ

-Duhul Sfânt s-a coborât în urmă cu două mii de ani peste ucenicii care așteptau la Ierusalim, dând naștere în felul acesta Bisericii. **DAR, CE VA FACE DUHUL SFÂNT DUPĂ CE BISERICA NU VA MAI FI?**

-Foarte probabil că omenirea în ansamblul ei odată încheiată epoca Bisericii se va întoarce la starea dinaintea de Rusalii. Duhul Sfânt nu va mai fi acea 'barieră' în calea păcatului și în felul

acesta lumea se va cufunda în stricăciune și răutate până la revenirea în glorie a Mântuitorului.

-În perioada dintre răpirea Bisericii și revenirea Domnului Isus Duhul Sfânt, așa cum am văzut mai sus, își va concentra atenția asupra lui Israel, o sută patruzeci și patru de mii de evrei, potrivit cărții Apocalipsa, se vor bucura de o atenție deosebită.

3. DUHUL SFÂNT ȘI ÎNVIEREA

-Câteva texte vorbesc lămurit despre rolul Duhului Sfânt în înviere: Roamani 8: 11, Galateni 6: 8. Dumnezeu L-a scos pe Fiul Său din mormânt prin Duhul Său, și tot prin El va învia trupurile noastre muritoare.

-Duhul deci produce nu numai regenerarea sufletului dar și cea a trupului. În Ezechel 37: 1-14 găsim o imagine măreață a învierii prin Duhul.

-Se apropie ziua când Duhul lui Dumnezeu va sufla din cele patru vânturi peste întreg pământul. Cei morți în Hristos vor învia mai întâi, apoi cei vii vor fi transformați. (1 Tesaloniceni 4: 16-17)

4. DUHUL SFÂNT ȘI VEȘNICIA

-Este evident că activitatea Duhului Sfânt, care este veșnic, nu va lua sfârșit când lumea aceasta va fi nimicită. Cele mai mari daruri duhovnicești pe care le-am putea primi acum nu sânt decât o senzație față de ce ne așteaptă în glorie.

- 2 Corinteni 5: 2-5 vorbește despre “arvuna duhului” spunând prin aceasta că cei credincioși pe pământ au primit doar o măsură mică din Duhul. Intrând în veșnicie credincioșii vor primi o măsură a Duhului mult mai mare decât este cazul acum.

-Limbajul omenesc nu poate exprima gloria, sfințenia, bucuria, puterea, care vor fi atunci partea celor răscumparați. Cum va fi atunci când vom fi ca El, ca și Hristos, experimentând plinătatea Duhului Sfânt, în care chiar și îngerii doresc să privească, numai veșnicia ne va răspunde.

PÂNĂ ATUNCI: -să mulțumim lui Dumnezeu că l-a trimis pe Duhul Sfânt în lume
-să mulțumim că Duhul Sfânt a lucrat în viețile noastre
-să –I cerem iertare pentru momentele când ne-am împotrivit Lui
-să-L rugăm să ne lumineze, să ne înzestreze, să ne umple,...
-să-L proslăvească pe Domnul Isus în viețile noastre.